

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 53

din 28 ianuarie 2014

Prin Raportul de control nr. 1696/IJ/1128/DIJ/2013, Inspecția judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul analizei verificărilor efectuate de conducerile instanțelor cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 162/21.03.2013, Secția pentru judecători a dispus efectuarea de către președinții curților de apel a unor verificări cu privire la respectarea dispozițiilor referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare, la instanțele pe care le conduc, precum și la instanțele din circumscripția acestora.

În conformitate cu hotărârea menționată, rapoartele întocmite la finalizarea verificărilor urmau a fi înaintate Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție judiciară pentru judecători.

Verificările efectuate au vizat următoarele aspecte:

- modalitatea de desemnare a persoanelor cu atribuții privind primirea și înregistrarea actelor de sesizare a instanței și repartizarea cauzelor, precum și a persoanelor cu atribuții

- de conducere care răspund de repartizarea aleatorie în cadrul fiecărei instanțe sau secție;
- modalitatea concretă de exercitare a atribuțiilor referitoare la primirea și înregistrarea actelor de sesizare a instanței și repartizarea cauzelor, precum și a celor de verificare și control de către persoanele desemnate;
 - identificarea persoanelor cu drept de administrare în programul de repartizare aleatorie prin intermediul aplicației ECRIS;
 - menționarea practicii instanțelor privind modalitatea de acordare a numărului din aplicația ECRIS și de stabilire a ordinii în care se efectuează repartizarea dosarelor înregistrate la instanță în aceeași zi (dacă se menționează ora înregistrării cererilor și dacă cererile depuse în aceeași zi la instanță primesc număr din aplicația ECRIS în ordine cronologică);
 - la instanțele în care funcționează mai multe secții civile sau penale, modalitatea în care se face repartizarea actelor de sesizare la secțiile care judecă în aceeași materie și identificarea posibilității ca, în raport de data înregistrării la instanță, cauzele să fie repartizate unor anumite complete de judecată din cadrul uneia dintre secții;
 - stabilirea practicii fiecărei instanțe/secții sub aspectul datelor introduse în aplicația ECRIS în vederea repartizării unei cauze, respectiv a datelor introduse ulterior generării numărului unic și repartizării aleatorii (prezintă interes menționarea datelor a căror introducere condiționează posibilitatea repartizării aleatorii);
 - respectarea dispozițiilor legale referitoare la constituirea completelor de judecată, modificarea componenței sau desființarea acestora; s-a avut în vedere măsura în care planificarea completelor, inclusiv în materia măsurilor preventive, asigură respectarea principiului repartizării aleatorii, indiferent de data înregistrării actelor de sesizare la instanță;
 - modalitatea de întocmire a planificărilor pentru judecarea măsurilor preventive, cu menționarea criteriilor avute în vedere la întocmirea planificării (se planifică în ordine numerică completele, câte complete sunt configurate în fiecare zi, planificarea se face pe zile sau pe săptămâni/luni etc.);
 - stabilirea modalității în care se realizează configurarea completelor de judecată în programul informatic, a numărului maxim de dosare nou repartizate și complexitatea

- cumulată aferentă cauzelor nou intrate și aspecte referitoare la modificarea acestor parametri;
- stabilirea modalității concrete în care se procedează în cazul în care repartizarea unei cauze eșuează;
 - respectarea principiului continuității completului de judecată și excepțiile de la acest principiu;
 - respectarea dispozițiilor legale referitoare la soluționarea incidentelor procedurale, urmând să se menționeze dacă, în situația admiterii cererii de abținere/recuzare, se procedează sau nu la alocarea unui nou număr de dosar și la o nouă repartizare aleatorie a cauzei, sens în care se ia măsura blocării temporare a completului inițial investit, iar după realizarea operațiunii de repartizare se procedează la deblocarea completului și cum se realizează legătura dintre dosarul inițial înregistrat și cel format ulterior admiterii incidentului procedural;
 - stabilirea circuitului dosarelor casate cu trimitere spre rejudecare, ulterior restituirii din calea de atac, cu indicarea persoanei care primește și stabilește primul termen de judecată și menționarea momentului formulării unei eventuale cereri de abținere(imediat ce dosarul a fost înaintat completului investit cu soluționarea acestuia sau ulterior stabilirii termenului pentru rejudecare);
 - modalitatea în care se procedează în cazul desființării completelor – se repartizează ciclic dosarele completului desființat, celorlalte complete care soluționează în aceeași materie, cine realizează această operațiune, se întocmește proces-verbal (și de către cine) în care se menționează dosarele existente pe completul desființat și completele pe care s-au repartizat ciclic, cu menționarea termenelor acordate pentru fiecare dosar, sau se procedează la constituirea completului pentru termenele deja alocate prin participarea judecătorilor de permanență care soluționează cauzele aflate în acest stadiu procesual și procedează la repartizarea ciclică a cauzelor în care se dispune amânarea etc.;
 - modalitatea în care se procedează în cazul transunerii unei cauze de la o secție la alta și modalitatea de evidențiere a acestor situații;
 - modalitatea de implementare a dispozițiilor regulamentare privind identificarea situațiilor în care sunt promovate în mod repetat acte identice de investire a instanței,

distinct pentru fiecare secție;

- prezentarea situațiilor în care, la cererea motivată a completului de judecată învestit cu soluționarea unui dosar care în mod constant necesită un timp de lucru ce acoperă durata normală a unei ședințe de judecată, colegiul de conducere al instanței a dispus, până la soluționarea cauzei respective sau până la un alt moment al procesului, ca acelui complet să nu îi mai fie repartizate alte cauze;
- modalitatea în care se procedează în cazul disjungerii (cu menționarea modului în care se acordă număr nou cererii disjuncte și a modalității de repartizare a dosarului nou format, precum și a modului de evidențiere în sistemul ECRIS a legăturii dintre dosarul nou format și cel din care s-a disjuns);
- modul în care se procedează, distinct pentru fiecare secție, în cazul repunerii pe rol după suspendare (cu menționarea criteriului avut în vedere la repunerea pe rol – cel al numărului completului sau a componenței nominale a acestuia);
- modalitatea în care se procedează în cazul recalificării căilor de atac din apel în recurs și din recurs în apel, precum și cazul constituirii completelor de divergență și al repartizării cererilor de suspendare a executării hotărârilor supuse căilor de atac;
- circuitul administrativ al dosarelor în căile de atac - cum se procedează la primirea dosarelor înaintate de instanțele de fond pentru soluționarea căilor de atac – de la preluarea dosarelor, cu menționarea dacă aceasta se realizează prin semnătură pe bază de borderou, până la înaintarea acestora judecătorilor învestiți cu soluționarea cauzei pentru a dispune măsurile pentru primul termen de judecată; cum se procedează la înaintarea dosarelor soluționate la instanța de control judiciar – de la momentul înregistrării căii de atac, până la predarea acestuia la instanța de control judiciar, urmând a se verifica prin sondaj dacă dosarele au fost înaintate în calea de atac imediat sau există anumite întârzieri ce ar putea conduce la posibilitatea repartizării acestora la instanța de control judiciar la anumite complete de judecată.

Totodată, s-a solicitat personalului de specialitate informatică din cadrul instanței întocmirea unui referat în care să fie evidențiate date referitoare la:

1. cauzele repartizate manual;
2. cauzele repartizate automat în care a fost șters termenul;

3. dosare șterse;
4. dosarele șterse și reînregistrate sub același număr;
5. cauze repartizate automat de mai multe ori;
6. dosarele în care s-au efectuat operații de ștergere a părților;
7. dosarele în care s-au efectuat operații de ștergere de documente;
8. dosarele în care s-au efectuat operații de ștergere a obiectelor;
9. dosarele în care s-au efectuat operații de ștergere a căilor de atac;
10. dosarele în care data dosarului diferă de data înregistrării în sistem a dosarului;
11. operațiile de modificare intervenite pe complete;
12. operațiile de modificare și ștergere intervenite pe orarul completelor.

Secția pentru judecători reține că raportul Inspecției Judiciare constituie o sinteză a practicilor administrative în materie și cuprinde concluziile generale ale inspectorilor judiciari, cu accent pe disfuncționalități, vulnerabilități și motive care justifică eventualele propuneri de efectuare a verificărilor directe.

Secția pentru judecători mai reține că, în cadrul acestui control, nu au fost efectuate verificări la Tribunalul București, instanță care a făcut obiectul unui control distinct, în cadrul lucrării nr.1191/IJ/842/DIJ/2013, conținutul raportului fiind însușit de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr.805/19.09.2013.

Verificările efectuate de către președinții curților de apel sau judecătorii desemnați, cu privire la primirea și înregistrarea actelor de sesizare a instanței și la distribuirea aleatorie a cauzelor, s-au circumscris dispozițiilor art. 95-99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare.

În rapoartele de verificare întocmite și înaintate Inspecției Judiciare, conducerile judiciare ale instanțelor din raza teritorială a celor 16 curți de apel au efectuat, separat, o analiză cu privire la respectarea dispozițiilor regulamentare în materia primirii și repartizării aleatorii a actelor de sesizare a instanței, prevăzute de art. 95-99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

De asemenea, rapoartele înaintate cuprind, de regulă, și o analiză a rapoartelor IJrep generate de sistemul informatic pentru fiecare dintre instanțele verificate.

În urma verificărilor efectuate, s-au constatat următoarele aspecte legate de modul de primire și înregistrare a actelor de sesizare a instanței și la distribuirea aleatorie a cauzelor la nivelul curților de apel și al instanțelor din circumscripția teritorială a acestora:

1. Respectarea dispozițiilor regulamentare referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare.

a) Modalitatea de desemnare a persoanelor delegate cu atribuții de repartizare aleatorie a cauzelor și modul de exercitare de către acestea a atribuțiilor delegate.

În ceea ce privește desemnarea persoanelor cu atribuții privind repartizarea aleatorie, conform datelor transmise de conducerile judiciare ale instanțelor, rezultă că, pentru efectuarea operațiunilor de distribuire aleatorie a cauzelor sunt desemnați, de regulă, grefierii șefi de instanțe, grefierii șefi de secții ori grefieri cu studii superioare, respectându-se dispozițiile regulamentare referitoare la delegarea atribuțiilor prin ordin de serviciu/decizie a președintelui instanței avizată de colegiul de conducere.

Ca o excepție de la această regulă, la Judecătoria Dorohoi s-a constatat că nu a fost desemnată prin decizie sau ordin de serviciu persoana desemnată să efectueze repartizarea aleatorie a cauzelor.

De asemenea, regula constatată cu privire la coordonarea activității de repartizare aleatorie este aceea a delegării acestor atribuții în sarcina președinților de instanțe/secții.

S-a constatat și existența unor excepții de la această regulă, în sensul delegării acestor atribuții unui judecător din cadrul instanței (Judecătoria Aleșd) sau chiar tuturor judecătorilor instanței (Judecătoria Marghita).

De asemenea, la Judecătoria Lehliu Gară s-a constatat că este desemnat un judecător de serviciu care preia din atribuțiile grefierilor delegați cu repartizarea aleatorie a cauzelor, deși nu i-au fost delegate atribuții privind distribuirea aleatorie; în acest context, judecătorul de serviciu stabilește obiectul cererii și parametrii de repartizare pe care îi apreciază ca fiind corespunzători obiectului, după criterii cu multe variabile, fără a utiliza programul informatic.

Cu privire la atribuțiile stabilite în sarcina persoanelor delegate să efectueze operațiunile de repartizare, s-a constatat că, de regulă, grefierii desemnați să efectueze operațiunile de distribuie aleatorie au numai drept de utilizator în aplicația ECRIS, dreptul de administrator al aplicației fiind acordat numai specialiștilor IT.

Ca excepție, s-a constatat că la unele dintre instanțele din raza Curții de Apel Alba-Iulia persoanele care au drept de utilizator au și drept de administrator.

În mod similar, la instanțele din raza Curții de Apel Oradea, s-a constatat că grefierii desemnați cu repartizarea aleatorie au atât dreptul de utilizator, cât și pe cel de administrator al aplicației ECRIS, cu excepția Judecătoriei Negrești-Oaș, pentru care dreptul de administrare aparține specialistului IT de la Tribunalul Satu-Mare.

Și la instanțele din raza Curții de Apel Constanța, atât drepturile de administrare cât și cele de utilizare sunt acordate persoanelor delegate cu atribuții de repartizare aleatorie, cu excepția Tribunalului Tulcea, la care dreptul de administrare a aplicației este acordat specialiștilor IT.

În raportul care vizează Curtea de Apel București și instanțele arondate acesteia, cu privire la acordarea drepturilor de utilizator și administrator al aplicației informatice ECRIS s-a evidențiat și situația Judecătoriei Lehliu Gară, unde s-a constatat că nu există acte administrative prin care cei doi grefieri delegați să efectueze operațiunile de repartizare aleatorie a cauzelor să li se fi acordat expres dreptul de administrare în programul de repartizare aleatorie prin intermediul aplicației ECRIS, deși cei doi grefieri exercită în fapt acest drept.

În ceea ce privește modalitatea de exercitare a atribuțiilor de către persoanele desemnate să efectueze operațiunile de distribuie aleatorie, din datele transmise rezultă că nu au fost identificate disfuncționalități de către conducerile judiciare ale instanțelor.

În legătură cu acest aspect, se reține situația identificată la Tribunalul Vrancea unde, cu ocazia analizării rapoartelor IJrep referitoare la dosarele șterse la Secția I civilă, s-a constatat generarea, din eroare, a unui număr unic de dosar de către un grefier care avea atribuții de repartizare aleatorie la Judecătoria Focșani și care, în mod normal, nu avea drepturi de utilizator în programul de repartizare aleatorie de la nivelul Tribunalului

Vrancea. S-a menționat însă că această situație a fost remediată și că dosarul astfel generat a fost șters, fără realizarea unei operațiuni de repartizare aleatorie.

De asemenea, s-au constatat anumite deficiențe la Tribunalul Botoșani, unde au fost identificate situații în care, în anul 2012, actele de sesizare a instanței au fost înregistrate cu întârzieri cuprinse între un interval de câteva zile și chiar cinci săptămâni. Aceste întârzieri au fost justificate de conducerea instanței prin volumul mare de activitate, menționându-se și că, în anul 2013, nu au mai fost constatate asemenea situații. La Tribunalul Botoșani, Judecătoria Dorohoi și Judecătoria Săveni s-a constatat și că listarea cauzelor repartizate nu se face zilnic, ci la intervale de 3-5 zile, o săptămână sau chiar de o lună.

b) Constituirea completelor, modul de întocmire a planificărilor și modul de respectare a dispozițiilor regulamentare referitoare la incidentele procedurale.

Din rapoartele întocmite de conducerile judiciare ale curților de apel și ale instanțelor arondate acestora, rezultă că, în general, au fost respectate dispozițiile regulamentare referitoare la constituirea completelor și modificarea componenței acestora. De asemenea, s-a menționat că instanțele au urmărit respectarea principiului continuității completului de judecată, excepțiile de la această regulă fiind determinate de situații obiective, care se circumscriu dispozițiilor regulamentare.

În legătură cu modul de întocmire a planificărilor în ședințele de judecată, a celor de permanență și a celor privind măsurile preventive, datele transmise au relevat că au fost respectate dispozițiile regulamentare referitoare la supunerea planificărilor aprobării colegiului de conducere.

În ceea ce privește planificarea judecătorilor pentru soluționarea măsurilor preventive, regula constatată este aceea că, prin modul de planificare a completelor în materia măsurilor preventive, majoritatea instanțelor au urmărit ca repartizarea acestor cauze să se efectueze între cel puțin două complete de judecată, fiind identificate următoarele moduri în care s-a realizat aceasta, respectiv:

- au fost planificate mai multe complete în fiecare zi (minim două), această modalitate fiind constatată la majoritatea instanțelor în cadrul cărora funcționează un număr suficient de judecători;

- au fost create complete pentru toți judecătorii instanței/secției, distribuirea aleatorie a cauzelor vizând măsurile preventive făcându-se între acestea;
- au fost desemnați mai mulți judecători într-un interval de timp determinat (o săptămână), astfel încât să se asigure repartizarea între cel puțin două complete;
- s-au asociat obiectelor parametrilor care să asigure repartizarea aleatorie între cel puțin două complete, iar, în cazul în care măsura preventivă expira înainte de termenul de judecată fixat, completul căruia i-a fost repartizat dosarul a procedat la preschimbarea din oficiu a termenului de judecată.

S-a mai constatat că, în cadrul judecătoriilor sau secțiilor penale ale instanțelor care funcționează cu un număr redus de judecători, s-a adoptat o modalitate diferită de întocmire a planificărilor, în sensul că pentru judecarea măsurilor preventive este planificat, câte un judecător, prin rotație, pentru intervale de timp determinate – o zi, 3 zile, o săptămână.

Au fost semnalate și situații în care, deși numărul de judecători care funcționau la instanță permitea repartizarea cererilor privind măsurile preventive între cel puțin două complete, nu s-a procedat în acest mod.

S-a menționat în acest sens situația Judecătoriei Sector 4 București, unde, în anul 2012, a fost configurat un complet care era condus, prin rotație, de doi judecători, situație ce a fost remediată ulterior prin hotărâre a colegiului de conducere, în sensul că fiecare dintre cei doi judecători și-a păstrat dosarele ce i-au fost repartizate aleatoriu în ședințele programate. De asemenea, s-a menționat situația Judecătoriei Oltenița, instanță la care cererile privind măsurile preventive sunt soluționate, în funcție de numărul cererilor de acest fel înregistrate la instanță, prin rotație, de către cei doi judecători din planificarea de permanență.

Aceeași situație s-a constatat și la instanțe din raza Curților de apel Suceava, Ploiești și Suceava.

Având în vedere că, prin Hotărârea nr. 877/20.08.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, s-a stabilit că „prin planificarea unui singur judecător pe zi pentru soluționarea măsurilor preventive și a unui singur judecător pentru planificarea de permanență nu este încălcat principiul repartizării aleatorii”, Inspekția Judiciară apreciază

că aspectele mai sus relevante referitoare la modul de întocmire a planificărilor în materia măsurilor preventive nu pot fi reținute ca o deficiență.

Din această perspectivă, s-a reținut că, prin modalitatea de planificare adoptată, respectiv prin configurarea a cel puțin două complete de judecată în materia măsurilor preventive, majoritatea instanțelor au conferit, în gestionarea activității administrative a instanței, prioritate principiului repartizării aleatorii a cauzelor.

În acest context, Inspekția Judiciară apreciază că se impune a fi analizată oportunitatea aplicării limitative sau prin excepție a dispozițiilor Hotărârii nr. 877/20.08.2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, doar în situațiile obiective în care instanțele/secțiile au un număr redus de judecători, insuficient pentru planificarea a cel puțin două complete/zi, precum și în cazul planificării judecătorilor pentru soluționarea cererilor privind măsurile preventive înregistrate în zilele nelucrătoare.

Referitor la înlocuirile în complet și modul de soluționare a incidentelor procedurale, conducerile judiciare al instanțelor au arătat că, în general, au fost respectate dispozițiile art. 98 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

c) Modul de respectare a dispozițiilor art. 99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, precum și a dispozițiilor referitoare la introducerea unor cereri repetate și la înaintarea și înregistrarea dosarelor în căile de atac.

Din rapoartele de verificare întocmite de către conducerile judiciare ale instanțelor arondate curților de apel a rezultat faptul că, de regulă, au fost respectate dispozițiile legale și regulamentare referitoare la: repartizarea cauzelor casate cu trimitere spre rejudecare, repunerea pe rol după suspendare, disjungere, recalificarea căilor de atac, transpunerea dosarelor de la o secție la alta, desființarea completelor de judecată, formularea unor cereri repetate de către aceleași părți și circuitul dosarelor înaintate în căile de atac.

În legătură cu aspectele mai sus enumerate, au fost constatate însă și unele situații de practici administrative neunitare la nivelul instanțelor din raza aceleiași curți de apel sau unele situații în care nu au fost respectate întocmai dispozițiile regulamentare.

Astfel, în ceea ce privește înregistrarea cauzelor casate cu trimitere spre rejudecare, majoritatea instanțelor procedează, în urma reînregistrării dosarelor la instanță, la versionarea acestora și adăugarea la numărul inițial a unui asterisc „*”.

O situație de practică administrativă neunitară s-a constatat la Curtea de Apel Galați, în sensul că la Secțiile I și a II-a se păstrează numărul inițial al dosarului, la care se adaugă indicativul RJ, la Secțiile penală și pentru cauze cu minori și de contencios administrativ-fiscal, se versionează dosarul astfel că la numărul inițial se adaugă un asterisc „*”, în timp ce toate celelalte instanțe din raza aceleași curți procedează la versionarea dosarelor casate cu trimitere spre rejudecare.

De asemenea, la Judecătoria Câmpina s-a constatat că dosarele casate cu trimitere spre rejudecare se înregistrează la instanță sub număr nou și, prin urmare, nu se păstrează numărul unic inițial generat, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 99/2 alin.4 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Tot cu privire la dosarele casate cu trimitere spre rejudecare, o situație deosebită s-a constatat la Judecătoria Lehliu Gară, unde judecătorul de serviciu stabilește un termen în cameră de consiliu pentru ca judecătorul din completul inițial investit să aprecieze dacă se abține sau nu de la judecată, spre deosebire de toate celelalte instanțe din raza Curții de Apel București, la care dosarele casate cu trimitere spre rejudecare se repartizează manual la completul inițial investit, care stabilește și termenul de judecată.

În situația cererilor de repunere pe rol a cauzelor după suspendare, se constată că, la instanțele din raza aceleiași curți de apel, repartizarea acestor cereri se analizează diferit, unele instanțe utilizând ca și criteriu prioritar componența nominală a completului, iar altele indicativul completului.

La majoritatea instanțelor, după utilizarea celor două criterii, dacă niciunul dintre acestea nu este îndeplinit și judecătorul inițial investit nu mai funcționează la instanță, se procedează la repartizarea aleatorie a cererilor respective.

O situație deosebită a fost semnalată la Judecătoria Ploiești unde, în cazul desființării completului inițial investit, în sensul numărului și indicativului acestuia, chiar dacă judecătorul care a dispus suspendarea funcționează încă la instanță, se dă prioritate criteriului componenței numerice, și nu celei nominale a completului.

Referitor la transpunerea cauzelor de la o secție la alta, s-a constatat că există practici diferite în ceea ce privește înregistrarea dosarelor.

Spre exemplu, la Tribunalul Călărași, în situația transunerii cauzei de la o secție la alta, dosarul se înregistrează sub un alt număr unic, pe considerentul că sistemul ECRIS nu permite păstrarea acestuia, iar cauza se repartizează aleatoriu și nu potrivit dispozițiilor art.99 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În legătură cu modalitatea în care se procedează în cazul desființării unor complete de judecată, în general, din actele de control întocmite a rezultat respectarea dispozițiilor regulamentare.

Există însă și excepții, cum este situația constatată la Secția I civilă a Tribunalului Prahova, unde, prin hotărâre a Colegiului de conducere s-au desființat completul de fond

specializat în litigii de muncă și asigurări sociale, completul de fond specializat în cauze de minori și familie și completul de fond nespecializat, stabilindu-se ca repartizarea dosarelor existente pe rolul acestui din urmă complet să se facă exclusiv către 4 judecători, precum și ca dosarele repartizate acestor complete pe un anumit termen de judecată, să fie repartizate unui singur judecător. În modalitatea expusă, dosarele aflate pe rolul celor trei complete nu au fost repartizate ciclic, conform dispozițiilor Regulamentului, ci toate dosarele cu un anumit termen de judecată au fost repartizate unuia dintre judecătorii menționați în hotărârea colegiului, iar pentru fiecare dintre termenele de judecată la care au fost repartizate dosarele completelor desființate, s-a stabilit un alt judecător care să preia judecarea cauzelor.

De asemenea, la Judecătoria Ploiești și Judecătoria Câmpina, repartizarea ciclică nu se realizează într-o singură etapă, prin centralizarea tuturor dosarelor repartizate completului desființat, ci se procedează la o repartizare ciclică treptată, pentru fiecare ședință în parte.

O situație de excepție a fost semnalată și la Secția I civilă a Curții de Apel Târgu Mureș, unde, în cazul desființării completelor care au funcționat în perioada vacanței judecătorești, în momentul repartizării ciclice, nu s-au întocmit procese-verbale, efectuându-se mențiuni cu privire la repartizare doar în încheierile de ședință.

O particularitate în ceea ce privește completele constituite pentru vacanța judecătorească a fost semnalată la Judecătoria Sectorului 3 București, în sensul că, în ceea ce privește cererile având ca obiect erori materiale, restituire cauțiune (cu excepția restituirilor de cauțiune în dosarele având ca obiect suspendare provizorie), ajutor public judiciar, preschimbări de termen, respingeri, recomunicări, măsuri asiguratorii și asigurare de dovezi pe cale incidentală, înregistrate în perioada vacanței judecătorești și nesoluționate, s-a stabilit prin hotărârea colegiului de conducere ca, pentru luna septembrie, acestea să fie repartizate ciclic, în cazul în care judecătorul inițial investit, cât și cel care asigură permanența sunt în concediu de odihnă, deși rațiunea planificării de permanență este tocmai de a asigura soluționarea cererilor pentru cazurile de absență motivată din instanță a titularilor, fără a mai fi necesară o altă repartizare.

Cu privire la modul de verificare a introducerii unor cereri repetate, în general, instanțele au implementat dispozițiile art. 95 alin.11 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

S-au constatat și situații în care aceste dispoziții nu au fost respectate.

În acest sens, se reține că la Tribunalul Giurgiu s-a constatat că persoana desemnată să efectueze operațiunile de repartizare aleatorie nu întocmește un referat prin care să se constate dacă pe rolul instanței au fost înregistrate cereri având aceleași părți, obiect sau cauză, aceste aspecte fiind descrise doar în referatul întocmit de grefierul de sedință înaintea primului termen de judecată.

De asemenea, în rapoartele de control efectuate de judecătorii desemnați de către președintele Tribunalului Mehedinți, se arată că, la toate judecătoriile din raza Tribunalului Mehedinți, nu au fost implementate sau au fost implementate necorespunzător dispozițiile regulamentare privind identificarea situațiilor de introducere a unor cereri repetate de chemare în judecată. Aceeași situație a fost constatată și la Judecătoria Ploiești, Judecătoria Aiud și Judecătoria Reșița.

La unele instanțe din raza Curții de Apel Alba Iulia s-a constatat că nu au fost implementate dispozițiile art.103 alin.1¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești (Curtea de Apel Alba Iulia – Secția de contencios administrativ, Judecătoria Mediaș, Judecătoria Sibiu, Judecătoria Orăștie).

În ceea ce privește înaintarea dosarelor în căile de atac și înregistrarea acestora la instanțele de control judiciar, din datele transmise rezultă că, de regulă, dispozițiile legale și regulamentele au fost respectate.

Prin excepție, la Curtea de Apel Galați au fost identificate situații în care dosarele erau primite în calea de atac fără a se aplica pe borderouri semnătura de primire, situație în care nu se poate stabili data înaintării la instanța de control, aspect remediat ca urmare a verificărilor.

La Tribunalul Botoșani, s-a constatat că în anul 2012 au existat situații când au fost decalaje mari între data primirii dosarelor de la instanța de fond și data înregistrării acestora în calea de atac, fără a se putea identifica motivele ce au determinat această întârziere.

La Judecătoria Sectorului 3 București s-au înregistrat întârzieri de aproximativ 75 de zile în transmiterea dosarelor în căile de atac.

Situații de întârzieri de aproximativ două luni în înaintarea dosarelor în căile de atac au fost semnalate și la Tribunalul Mureș - Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Modul de efectuare a repartizării aleatorii prin intermediul programului informatic.

Inspekția Judiciară apreciază că, din datele transmise de conducerile judiciare ale curților de apel și instanțelor arondate, rezultă că nu au fost identificate situații în care să existe suspiciunea de manipulare a aplicației informatice.

Inspekția Judiciară reține că un aspect pozitiv care trebuie evidențiat este acela că, în cazul unor curți de apel (Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Timișoara) s-au adoptat proceduri operaționale referitoare la distribuția aleatorie, în care sunt cuprinse reguli cu privire la modalitatea concretă de operare în diversele situații pe care le implică acest proces, procedură ce a fost preluată și adaptată de către fiecare instanță din raza curților respective de apel și care asigură unificarea practicilor administrative în materia repartizării aleatorii.

În ceea ce privește modalitatea de utilizare a aplicației ECRIS în procesul de repartizare aleatorie, s-au constatat următoarele:

Conform rapoartelor transmise Inspecției Judiciare, rezultă că cererile se primesc la instanță și se înregistrează în ordine cronologică, însă majoritatea instanțelor nu au arătat în concret în ce modalitate asigură înregistrarea cererilor în ordinea primirii.

Dificultatea înregistrării și repartizării cauzelor în ordinea primirii rezultă, pe de o parte, din faptul că dispozițiile regulamentare nu instituie o evidență în care să fie trecute cererile în ordinea înregistrării, iar pe de altă parte, din faptul că sistemul informatic ECRIS nu are o rubrică care să facă posibilă înscrierea orei înregistrării cererilor.

S-a reținut că există instanțe la care, astfel cum rezultă din rapoartele anterior amintite, se asigură însă repartizarea cauzelor în ordinea primirii, prin utilizarea, în principal, a următoarelor metode:

- în momentul primirii cererilor se menționează pe acestea și ora primirii, asigurându-se astfel ordinea cronologică (spre exemplu judecătoriile din raza Tribunalului Olt, Tribunalul Ilfov – Secția penală, Tribunalul Brăila – Secția penală în materia cauzelor urgente, Tribunalul Galați, în cazul cererilor în materia insolvenței primite la instanțele din raza Curții de Apel Pitești, Tribunalul Botoșani, Judecătoria Sighișoara, Judecătoria Toplița, instanțele din raza Curții de Apel Oradea – în cazul cererilor privind măsurile preventive, majoritatea instanțelor din raza Curții de Apel Alba Iulia, unele instanțe din raza Curții de Apel Constanța);
- dosarele se înregistrează în momentul primirii, acordându-se părților prezente termen în cunoștință (Judecătoria Brăila, Judecătoria Făurei, Secția a II-a civilă a Tribunalului Vrancea);
- în cazul căilor de atac, se repartizează dosarele în ordinea înscrisă pe borderoul de predare (Curtea de Apel Craiova).

Ulterior primirii cererilor, la majoritatea instanțelor, în vederea generării numărului unic, în cazul dosarelor de fond, se introduc datele minime necesare (data inițială a dosarului, materia juridică, stadiul procesual, numărul de părți, numărul de volume, numele emitentului documentului, obiectul, etc.), părțile introducându-se în sistem, de regulă, după ce s-a realizat procedura de repartizare aleatorie.

Există și instanțe/secții care introduc părțile anterior repartizării aleatorii (spre exemplu: Secția penală de la Curtea de Apel Craiova, Judecătoria Calafat, instanțele din

raza Tribunalelor Gorj și Mehedinți, instanțele din raza Curții de Apel Suceava, Judecătoria Mizil, mai multe instanțe din raza Curții de Apel Alba Iulia, unele instanțe din raza Curții de Apel Constanța).

S-a mai reținut că, deși în rapoartele întocmite cu privire la instanțele din raza Tribunalelor Gorj și Mehedinți se precizează că părțile sunt introduse anterior repartizării, în aceleași rapoarte s-au identificat și situații în care nu s-a procedat în acest mod.

De asemenea, din rapoartele transmise Inspecției Judiciare rezultă că, la majoritatea instanțelor, în cauzele repetitive (spre exemplu: litigii de muncă, cauze de contencios administrativ privind restituirea taxei de poluare etc.), generarea numărului unic se realizează în modulul „copiere dosar”, urmată de ștergerea datelor din dosarul inițial referitoare la părți, participanți, statistică și documente, care sunt înlocuite cu datele din cauza ce urmează a fi înregistrată, această modalitate de a proceda constituind o situație susceptibilă de a vicia repartizarea aleatorie.

Există instanțe la care, prin decizie a președintelui, s-a interzis utilizarea acestei practici (spre exemplu Tribunalul Prahova).

O situație specială a fost semnalată la Tribunalul Specializat Mureș, unde, în cazul cererilor multiple cu obiect similar se generează atâtea numere unice de dosar câte cereri s-au înregistrat, ulterior completându-se câmpurile aferente înregistrării cererilor. Din acest motiv s-a constatat că, la data de 24.02.2012, a fost generat un număr în plus de dosar, întrucât registratorul a stabilit greșit numărul de cereri de același tip cu care a fost investită instanța. În plus există și posibilitatea ca, ulterior, să se procedeze la inversarea cererilor.

O altă practică neconformă cu dispozițiile regulamentare, în cazul cererilor multiple cu obiect similar, a fost semnalată la Secția I civilă a Tribunalului Ialomița unde, în astfel de situații, se introduc cauze „pilot” pentru generarea numărului unic și repartizarea aleatorie, după care se efectuează rectificările necesare referitoare la părți.

În cazul înregistrării căilor de atac, numărul acordat la instanța de fond se păstrează, iar datele sunt preluate prin transfer de la instanța de fond.

În legătură cu parametrii de repartizare, din datele transmise, s-a constatat că majoritatea instanțelor, în perioada de referință, au avut (și au în continuare) parametrii de repartizare asociați obiectelor, care sunt introduși în sistemul ECRIS și generați automat de sistem, evitându-se astfel intervenția manuală a utilizatorilor aplicației, în momentul distribuirii aleatorii.

Există și excepții de la această regulă sau instanțe din raza unor curți de apel la care s-au constatat modalități mixte de utilizare a parametrilor de repartizare.

Astfel, la Judecătoria Lehliu Gară s-a constatat că parametrii de repartizare nu sunt asociați obiectelor și nu sunt introduși în aplicația informatică, atât stabilirea, cât și modificarea acestor parametrii efectuându-se de către judecătorul de serviciu, iar la Judecătoria Oltenița s-a constatat că nu toate obiectele aveau asociate un tip de termen.

De asemenea, s-a constatat că parametrii nu sunt asociați obiectelor și introduși în aplicația informatică sau există asociați parametrii numai pentru anumite obiecte la: Tribunalul Vâlcea – Secția penală, Tribunalul Brașov – Secția penală, Curtea de Apel Suceava – Secția penală, Judecătoria Dorohoi în cauzele civile, Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Cluj, Curtea de Apel Târgu Mureș, Judecătoria Miercurea Ciuc, Judecătoria Odorheiul Secuiesc, Judecătoria Gheorghieni, Judecătoria Toplița, Judecătoria Târnăveni, Tribunalul Hunedoara, Judecătoria Sibiu – Secția penală, majoritatea instanțelor din raza Curții de Apel Constanța – în materie penală, dar și în alte materii, unele instanțe din raza Curții de Apel Ploiești.

O situație specială a fost semnalată la unele instanțe din raza Curții de Apel Târgu Mureș, arătându-se că, la Tribunalul Harghita și Judecătoria Târgu Mureș au fost alocate termene doar pentru unele dintre tipurile de obiecte utilizate.

De fapt, în ceea ce privește Curtea de Apel Târgu Mureș, s-a ajuns la concluzia existenței unor practici diferite în ceea ce privește modalitatea de asociere a termenului de repartizare, fiind utilizate trei metode, constând în: asocierea manuală a parametrului de repartizare pentru fiecare dosare în parte, utilizarea unor termene asociate obiectelor și un sistem mixt, care combină cele două metode anterior menționate.

O altă situație de excepție a fost semnalată la Tribunalul Bihor, unde, prin hotărâre a Colegiului de conducere, în materie civilă și de minori și familie, s-au eliminat

termenele asociate, motivându-se această măsură prin existența unei încărcături foarte mari pe completele de recurs.

În ceea ce privește în concret procedura de repartizare, s-a reținut că instanțele utilizează, în principal, două metode:

- repartizarea se realizează dosar cu dosar, în ordinea primirii cererilor;
- repartizarea se realizează printr-o singură operațiune, introducându-se lista numerelor unice generate și efectuându-se distribuirea tuturor cererilor primite la instanță în ziua respectivă, prin aceeași operațiune.

La unele instanțe se utilizează un sistem mixt, pentru cererile primite până la sfârșitul programului de lucru, repartizarea se realizează printr-o singură operațiune, iar pentru cererile primite ulterior, repartizarea se efectuează dosar cu dosar, în ordinea primirii.

În cazul repartizării eșuate, conform datelor transmise, rezultă că se procedează în următoarele modalități:

- se majorează, în mod egal numărul de dosare alocat fiecărui complet, iar după ce operațiunea de repartizare reușește se revine la numărul inițial alocat completelor;
- se majorează progresiv parametrul de repartizare, până procesul de distribuire reușește;
- se utilizează un sistem mixt, în care se combină cele două metode (la unele instanțe, spre exemplu Curtea de Apel Craiova, prin această metodă s-a urmărit evitarea stabilirii primului termen de judecată la un interval mare de timp de la înregistrarea cererii).

De regulă, în situația în care repartizarea eșuează, se întocmesc procesele-verbale prevăzute de art. 95 alin. (10) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Unele instanțe au întocmit și registre speciale în care se consemnează aceste operațiuni.

De la această regulă au fost semnalate și excepții. Astfel, în rapoartele de control întocmite de judecătorii delegați de președintele Tribunalului Mehedinți, la judecătoriile din raza acestui tribunal s-a constatat că de multe ori nu există procese-verbale întocmite cu privire la repartizarea eșuată sau acestea nu sunt detaliate corespunzător și nu se poate deduce motivul eșuării repartizării. Spre exemplu, la Judecătoria Vânu Mare la datele de 16.01.2012 și 7.12.2012 repartizarea a eșuat pentru că nu existau complete programate.

Din hotărârea de colegiu prezentată echipei de control a rezultat că pentru datele respective erau înființate complete care să soluționeze tipul de cauze care nu s-au putut repartiza inițial. Din procesele-verbale prezentate în timpul controlului nu a rezultat dacă majorarea încărcăturii pe complet s-a făcut pentru toate completele sau doar pentru unele și nici care a fost cuantumul majorării.

S-a reținut că modalitatea de întocmire a proceselor-verbale și a evidențelor cu privire la modificările în sistemul informatic este diferită, identificându-se următoarele modalități:

Unul în care dreptul de administrare aparține doar specialiștilor IT, modificările se întocmesc pe baza solicitării președintelui de secție/instanță, a judecătorului desemnat cu atribuții privind repartizarea aleatorie sau grefierului desemnat să efectueze operațiunea de distribuire aleatorie, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal semnat de către președintele și de către specialistul IT (această practică se întâlnește în special la instanțele care au stabilit o procedură operațională cu privire la repartizarea aleatorie, dar și la alte instanțe – de exemplu Curtea de Apel Galați);

- dacă atât dreptul de administrare, cât și cel de utilizare aparțin persoanei care realizează operațiunile de distribuire aleatorie, modificările se efectuează de către aceasta, întocmindu-se proces-verbal în acest sens;

- indiferent de modul de atribuire a dreptului de utilizator sau de administrare, unele procese-verbale se întocmesc de către grefierii desemnați să efectueze operațiuni de repartizare aleatorie, iar altele de către specialiștii IT.

De asemenea, s-a reținut că există instanțe care întocmesc procese-verbale cu privire la orice modificare în sistem, după cum există instanțe care întocmesc procese-verbale cu privire numai la unele dintre modificări (de regulă în caz de repartizare eșuată sau de blocare a unor complete).

Totodată, în multe situații și atunci când se întocmesc, procesele-verbale nu sunt suficient de detaliate pentru a se deduce motivul efectuării modificărilor în aplicația informatică.

Repartizarea cauzelor s-a făcut în majoritatea cazurilor în sistem informatic prin programul ECRIS, în mod aleatoriu. Excepțiile de la repartizarea în sistem informatic au

fost determinate de aplicarea unor dispoziții procedurale speciale, astfel că, în aceste cazuri s-a procedat la repartizarea manuală.

Cu privire la repartizarea manuală, s-a constatat existența unor practici contrare dispozițiilor regulamentare sau procedurale referitoare la repartizarea manuală a unor cereri care, în mod obișnuit, nu ar trebui să fie repartizate manual ori la repartizarea aleatorie a unor cereri care, în mod normal ar fi trebuit repartizate manual.

Astfel, la Judecătoria Sectorului 3 București s-a semnalat faptul că pentru cererile având ca obiect reexaminare taxă timbru și reexaminare ajutor public judiciar, formulate în dosare cu termen în luna septembrie sau ulterior acestei luni, s-a stabilit repartizarea manuală la completul imediat următor și, în subsidiar, repartizarea ciclică, în ipoteza în care atât titularul, cât și permanența, sunt în concediu de odihnă.

De asemenea, la Judecătoria Sectorului 4 București, contrar dispozițiilor art. 108⁵ Cod procedură civilă, cererile de reexaminare amendă judiciară nu au fost repartizate manual la completul care a dispus sancțiunea, apreciindu-se că se impune repartizarea la un alt complet.

La Tribunalul Călărași - Secția penală, pe considerentul că se pot ivi incidente procedurale la soluționarea cauzei în fond, prin hotărâre a colegiului s-a stabilit că într-o cauză în care doi judecători au participat, în cursul urmăririi penale, la soluționarea propunerii de arestare, respectiv prelungirea duratei arestării preventive, începând cu o a treia astfel de cauză, repartizarea se face manual la unul dintre cei doi judecători amintiți anterior, în ordinea în care aceștia figurează în planificarea de permanență, întocmindu-se proces-verbal care evidențiază operațiunea.

O situație similară, justificată de numărul mic de judecători care funcționează la Secția penală (4 judecători), se întâlnește la Tribunalul Caraș-Severin unde, prin hotărâre de colegiu s-a stabilit că cererile privind prelungirea arestării preventive formulate în cursul urmăririi penale sunt repartizate manual judecătorului care a dispus arestarea preventivă.

În cazurile mai sus menționate s-a dat întâietate principiului specializării, fiind preferată repartizarea manuală a unor cereri (deși pentru aceste categorii nu se prevede

un asemenea tip de repartizare) situației ca dosarele de fond în materie penală să fie soluționate de judecătorii de la alte secții și, prin urmare, cu altă specializare.

Repartizarea ciclică s-a efectuat, de regulă, în acele situații în care s-au desființat complete de judecată. S-a mai utilizat această modalitate de repartizare și în situația în care programul ECRIS nu a fost funcțional (spre exemplu: Judecătoria Tecuci, Judecătoria Târgu Bujor).

S-au evidențiat și excepții, astfel cum s-a arătat mai sus, în care repartizarea ciclică s-a utilizat și în alte situații decât cele strict prevăzute de regulament.

În ceea ce privește modificările în sistemul informatic, din analiza rapoartelor IJrep efectuată de conducerile instanțelor și analiza prin sondaj efectuată de inspectorii judiciari, au rezultat următoarele:

Cazurile în care dosarele pentru care s-a generat număr unic au fost șterse sunt relativ reduse la număr, iar operațiunile de ștergere, în majoritatea situațiilor, s-au datorat unor erori umane și nu au influențat procesul de repartizare.

Cu titlu de excepție, a fost semnalată o situație de ștergere a dosarelor, care nu are o justificare rezonabilă la Secția I civilă a Tribunalului Bihor, unde un dosar a fost șters cu justificarea „eroare parametri repartizare” după repartizarea aleatorie a acestuia. S-a constatat că la prima repartizare dosarul a fost distribuit completului , iar după reintroducerea dosarului acesta a revenit completului , după care a avut loc o nouă operațiune de ștergere a dosarului. O situație similară a fost semnalată și la Judecătoria Carei.

S-a constatat că modificările în programul informatic prin ștergerea termenului alocat au fost cauzate, în general, de eroarea în procesarea datelor de către grefierul desemnat, constând în: menționarea greșită a obiectului cauzei, repartizarea către un complet care nu judecă în materia respectivă, înregistrarea greșită la o anumită secție, deși competența aparținea altei secții, repartizarea s-a făcut aleatoriu deși era vorba despre o cerere disjunctivă ce trebuia repartizată manual la completul care a dispus disjungerea, dosarul a fost repartizat aleatoriu, deși trebuia repartizat ca dosar asociat dosarului de fond în materia insolvenței etc.

Motivele care au determinat ștergerea termenului alocat sunt, în cele mai multe cazuri, unele obiective și care nu ridică suspiciuni cu privire la corectitudinea operațiunii de repartizare aleatorie.

S-a evidențiat însă o situație la Judecătoria Salonta, care poate ridica suspiciuni, în sensul că s-a procedat de două ori la ștergerea termenului automat cu aceeași justificare „s-a administrat în mod greșit termenul”, astfel încât dosarul cu privire la care s-au efectuat aceste operațiuni a fost repartizat mai întâi completului , după prima operațiune de ștergere fiind repartizat completului , iar după cea de-a doua operațiune de ștergere completului . La aceeași judecătorie s-a identificat și un dosar în care nu s-au putut preciza sau deduce motivele obiective care să fi determinat ștergerea termenului alocat.

S-a constatat că termenul de judecată a fost șters, în majoritatea situațiilor, în cazurile în care ziua respectivă era nelucrătoare, potrivit legii sau din cauza deschiderii din eroare a unor ședințe de judecată, ori ca urmare a reorganizării unor secții sau reconfigurării completelor de judecată.

O situație specială o reprezintă cea a ștergerii termenului pentru că s-a înregistrat greșit dosarul ca având stadiul procesual fond, în loc de apel sau recurs. În aceste situații s-a procedat astfel, întrucât dispozițiile regulamentare nu prevăd norme de recalificare decât pentru apel și recurs, nu și pentru cazul în care un fond ar trebui recalificat în apel sau recurs, impunându-se completarea dispozițiilor regulamentare în acest sens.

S-a constatat însă că, în același mod s-a procedat și în unele cazuri în care un dosar a fost înregistrat în loc de apel ca recurs, caz în care, conform dispozițiilor regulamentare, recalificarea căi de atac se putea face de către completul căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza, nefiind necesară ștergerea termenului automat (dosar nr. 2012 al Secției din cadrul C de A C).

Ștergerea unora dintre părți a fost cauzată, ca regulă, de menționarea eronată a numelui acestora (denumirea sau numele sursei care a depus cererea de chemare în judecată, denumirea sau numele destinatarului adresei etc.).

S-a constatat că o altă cauză o constituie faptul că în unele dosare cu multiple părți sau a loturilor de dosare, datele acestora au fost importate/copiate din alt dosar, pentru a ușura activitatea de procesare a datelor, fiind necesare ulterior rectificări.

De asemenea, au fost semnalate situații în care părțile erau înregistrate de două ori, a doua oară și cu menționarea reprezentanților acestora, caz în care se proceda la ștergerea uneia dintre operațiuni sau se ștergea din eroare partea la momentul la care se înregistra domiciliul ales, prin accesarea operațiunii „ștergere” în loc de operațiunea „modificare”.

La majoritatea instanțelor nu au fost constatate, în rapoartele întocmite de conducerile judiciare ale curților de apel și nici ca urmare a verificărilor efectuate prin sondaj de către inspectori, situații de ștergere a părților care să poată duce la concluzia certă că s-ar fi urmărit, prin aceste operațiuni, eludarea repartizării aleatorii.

O situație specială a fost semnalată la Tribunalul Bihor, la care, în perioada de referință, la Secția a II- a de contencios administrativ-fiscal și la Secția I civilă au fost înregistrate foarte multe operațiuni de ștergere a părților (535 și respectiv 770) și s-au constatat situații de ștergere succesivă a unor părți în dosare cu același obiect.

Cauzele au fost repartizate automat de mai multe ori în situații obiective, nefiind semnalate cazuri care să ridice suspiciuni privind efectuarea acestor operațiuni.

Diferențele între data înregistrării în sistemul judiciar și cea a înregistrării în sistemul ECRIS au fost determinate în special de numărul mare al cauzelor înregistrate pe rolul secțiilor/instanțelor în aceeași zi (situație întâlnită în special la secțiile de litigii de muncă sau de contencios administrativ și fiscal sau la judecătoriile cu volum mare de activitate).

Analiza prin sondaj a datelor înscrise în rapoartele IJrep referitoare la documentele șterse, precum și cele referitoare la modificările aduse în orarul completelor de judecată nu au relevat, în cele mai multe cazuri, disfuncționalități de natură a pune la îndoială procesul de repartizare aleatorie, explicațiile oferite de conducerile judiciare ale instanțelor prin intermediul rapoartelor de control fiind unele plauzibile și obiective.

Cu privire la operațiunile de blocare a completelor, acestea, ca regulă, s-au utilizat în cazul admiterii unor cereri de abținere / recuzare, fiind semnalate în practica

instanțelor însă și alte situații în care s-a procedat la blocare.

Astfel, s-a reținut că la secțiile civile ale Curții de Apel București, într-o abordare care vizează prevenirea temporizării judecării prin invocarea unor incidente procedurale, în cazul contestațiilor în anulare și a cererilor de revizuire, prin hotărâre de colegiu s-a stabilit ca în momentul repartizării aleatorii a acestor cauze să se procedeze la excluderea de la repartizare a completului care a pronunțat hotărârea a cărei anulare sau revizuire se solicită.

S-a mai procedat la blocarea unor complete, la solicitarea acestora, atunci când s-a constatat existența unei încălcări prea mari sau pentru soluționarea unor cauze cu grad mare de complexitate, blocarea efectuându-se în baza hotărârii colegiului de conducere.

Indiferent de motivul care determină excluderea unui complet de la repartizare, această operațiune se efectuează însă prin utilizarea unor modalități diferite, procedându-se fie la deselectarea obiectului cauzei din lista de obiecte atașată completului respectiv, fie la reducerea complexității sau numărului de dosare pe complet la „0”.

În ceea ce privește vulnerabilitățile cu privire la utilizarea aplicației informatice ECRIS în procesul repartizării aleatorii, s-au reținut următoarele:

În cuprinsul actelor de control comunicate de conducerile judiciare ale instanțelor, au fost identificate mai multe vulnerabilități referitoare la utilizarea aplicației informatice, multe dintre acestea fiind deja identificate anterior în raportul de control întocmit de Inspekția Judiciară cu privire la primirea și repartizarea aleatorie a cererilor la Tribunalul București, raport ce a fost aprobat de Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 805/19.09.2013.

Din analiza rapoartelor și din verificările prin sondaj efectuate de inspectorii desemnați, au rezultat însă și alte vulnerabilități, după cum urmează:

a) Vulnerabilități referitoare la organizarea activității instanțelor:

Un prim aspect care rezultă din analiza rapoartelor de control întocmite de conducerile judiciare ale curților de apel este acela al inexistenței, cu excepțiile reținute mai sus, a unor proceduri operaționale care să stabilească reguli clare cu privire la diversele operațiuni pe care le implică procesul de distribuire aleatorie, acolo unde normele regulamentare pot fi interpretate diferit și care, astfel, să permită o verificare

facilă a modului de îndeplinire a atribuțiilor de către personalul căruia i se deleagă astfel de sarcini.

Un al doilea aspect rezultat din analiza rapoartelor este acela că, în perioada de referință, deși, în cazul majorității instanțelor parametrii de repartizare sunt asociați fiecărui obiect și sunt configurați în aplicația ECRIS, există încă instanțe la care repartizarea s-a realizat în condițiile în care unul dintre parametrii esențiali pentru repartizarea aleatorie, respectiv termenul, nu era asociat fiecărui obiect, ci acest parametru era introdus manual în aplicația ECRIS, de către persoanele cu atribuții în materie.

Această modalitate de utilizare a tipurilor de termene în procedura repartizării, care nu permite identificarea unor reguli precise și coerente, cu excepții clar definite și limitativ stabilite, creează un cadru de lucru netransparent, lipsit de elementele obiective specifice repartizării aleatorii.

Pentru înlăturarea oricăror suspiciuni sau interpretări subiective privind modalitatea de realizare a repartizării cauzelor se apreciază că, o primă măsură care se impune este aceea a asocierii tipului de termen corespunzător fiecărui obiect, indiferent de secție și materie, și introducerea lor în aplicația informatică, astfel încât acestea să fie generate automat și să înlăture intervenția manuală a operatorului.

În legătură directă cu considerentele expuse în precedent, relativ la stabilirea termenelor, Inspekția Judiciară reține că o altă vulnerabilitate o poate reprezenta modalitatea de constituire a completelor și de planificare a acestora în ședințele de judecată.

Astfel, așa cum s-a arătat, la unele instanțe, prin planificările în ședințele de judecată, s-a restrâns numărul completelor incluse în parametrul de repartizare a dosarelor, impunându-se remedierea situațiilor astfel semnalate și întocmirea planificărilor în ședințele de judecată astfel încât, în situația actelor de sesizare care nu au caracter urgent, în parametrul de repartizare să fie incluse toate completele constituite la nivelul instanței, în materia vizată de actul de sesizare.

Astfel cum rezultă din analiza efectuată cu privire la rapoartele de control întocmite, precum și în urma verificărilor efectuate prin sondaj de către inspectorii

desemnați, o altă vulnerabilitate identificată este și evidențierea necorespunzătoare a situațiilor de intervenție în repartizarea aleatorie, prin sistemul informatic, în sensul că nu întotdeauna se menționează explicit motivele care au generat respectivele incidente la repartizare sau în ce au constat acestea. În acest sens, în multe situații procesele verbale cuprind mențiuni sumare, realizate pe listing-ul aferent cauzei în care s-a ivit incidentul, iar arhivarea acestora nu se realizează corespunzător dispozițiilor din regulament.

De asemenea, operațiunile de intervenție în aplicația ECRIS, inclusiv cele ulterioare generării numărului unic și repartizării, cum ar fi cele referitoare la ștergere părți, obiecte sau modificare complexitate alocate unei cauze anume, în majoritatea situațiilor, nu sunt evidențiate în procese-verbale scrise sau introduse în sistemul informatic, în care să se detalieze motivele care le-au determinat.

Se apreciază că, și din această perspectivă, se impune ca toate instanțele, prin procedurile operaționale elaborate, să prevadă reguli clare în acest sens, cu scopul formalizării acestei activități și al unificării modalităților de evidențiere a intervențiilor în sistemul informatic.

Alte vulnerabilități rezultate din lipsa elaborării unor proceduri operaționale sunt cele care se referă la situațiile care impun reînregistrarea dosarelor sau repunerea lor pe rol, ori la modalitatea concretă de înregistrare și repartizare a cererilor.

În acest sens, s-a reținut că se impune a fi unificate practicile în ceea ce privește repunerea pe rol după suspendare sau repartizarea cererilor de îndreptare eroare materială, prin stabilirea clară a criteriilor de determinare a completului inițial investit, având prioritate componența nominală a completului.

De asemenea, prin proceduri operaționale, este necesară stabilirea unei modalități unitare de reînregistrare a dosarelor în caz de transpunere de la o secție la alta sau de casare cu trimitere spre rejudecare, cu respectarea regulii păstrării numărului inițial alocat dosarului.

Totodată, este necesară și stabilirea unor practici administrative referitoare la evidențierea ordinii înregistrării actelor de sesizare și a modalității de repartizare a dosarelor (printr-o singură operațiune sau dosar cu dosar), în funcție de materie, de stadiul procesual și de specificul fiecărei instanțe.

O vulnerabilitate identificată este aceea a lipsei stabilirii unor reguli clare și neechivoce în ceea ce privește motivele obiective prevăzute de art. 93 alin. (2)¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care să justifice înregistrarea cererilor în ECRIS a doua zi după primirea datei certe, reguli care trebuie prevăzute în mod unitar, tot în cadrul procedurilor operaționale.

S-a remarcat, totodată, și insuficienta pregătire sau lipsa specializării personalului desemnat să îndeplinească atribuțiile privind repartizarea aleatorie a cauzelor, în ceea ce privește utilizarea aplicației ECRIS. Din această perspectivă, se apreciază că se impune sesizarea Ministerului Justiției, în vederea elaborării la nivel național a unui program de pregătire și perfecționare a personalului implicat în efectuarea operațiunilor de repartizare aleatorie, de către specialiștii IT.

b) Vulnerabilități referitoare la dispozițiile legale și regulamentare.

Prin rapoartele de control întocmite de curțile de apel s-a semnalat și existența unor lacune în reglementarea cuprinsă în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în legătură cu anumite aspecte ce țin de distribuirea aleatorie a cauzelor și anume:

- Dispozițiile alin. (3) ale art. 99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu conțin o prevedere care să acopere și situația înregistrării greșite a stadiului procesual al unei cauze, iar în situația unei înregistrări greșite a cauzei ca apel sau recurs, în loc de fond, sau ca fond, în loc de apel ori recurs, aceasta trebuie repartizată din nou aleatoriu. Referitor la acest aspect, Secția pentru judecători reține că, prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 79/2014, s-a modificat Regulamentul, fiind introdus, în acest, sens, alin. (3)¹ la art. 99.

- Alin. (5) al art. 99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești este incomplet, întrucât nu prevede clar că, la stabilirea conținutului noțiunii de „complet investit aleatoriu”, ar trebui să se dea întâietate criteriului persoanei titularului de complet, și nu criteriului numeric; în prezent, așa cum s-a arătat mai sus, unele instanțe, la repunerea pe rol sau repartizarea cererilor prevăzute de art.99 alin.5 din Regulament au în vedere criteriul numeric, iar altele, criteriul nominal, ori cele două criterii sunt combinate. Secția pentru judecători reține că, în ceea ce privește această

vulnerabilitate, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1080/2013 s-a modificat Regulamentul, în sensul modificării alin.(5) și al introducerii alin.(5¹) – (5³) la art.99.

- Alin. (11) al art. 99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești este incomplet, în sensul că nu se prevede ca repartizarea ciclică în urma desființării unui complet de judecată să se efectueze printr-o operațiune unică; în lipsa acestei prevederi exprese, există instanțe care, în urma desființării completului, efectuează operațiunea de repartizare aleatorie în mai multe sesiuni, în funcție de ședințele de judecată ale completului desființat, existând posibilitatea de dirijare a dosarelor numai către anumite complete;

- Alin. (2) al art. 99¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești este incomplet, întrucât nu se referă și la situația căilor extraordinare de atac (conestație în anulare, revizuire) declarate împotriva deciziilor pronunțate în recurs de curtea de apel (de același complet de judecată) și modul lor de repartizare, având în vedere că textul face vorbire doar de „recursuri”. Cu toate acestea, în ipoteza admiterii căilor extraordinare de atac, completul investit aleatoriu ajunge ca, în cazul în care admite calea extraordinară de atac, să soluționeze și recursul, deși nu este același complet desemnat inițial conform art. 99¹ din Regulament.

În ceea ce privește vulnerabilitățile referitoare la art. 99 alin. (11) și art. 99¹ alin. (2) din regulament, Secția pentru judecatori apreciază că se impune Sesizarea Direcției legislație, documentare și contencios pentru a analiza necesitatea completării acestor dispoziții, după cum urmează:

- Art. 99¹ alin. (2), în sensul introducerii unei reglementări referitoare la modul de înregistrare a căilor extraordinare de atac declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul sindic;

- Art. 99 alin. (11), în sensul prevederii că repartizarea ciclică a cauzelor în cazul desființării unui complet să se efectueze printr-o singură operațiune.

c) Vulnerabilități referitoare la aplicația informatică.

Din cuprinsul rapoartelor de control transmise de curțile de apel și din analiza efectuată de inspectorii desemnați, au rezultat mai multe vulnerabilități ale aplicației

informatice ECRIS, unele dintre acestea fiind deja identificate în raportul de control cu privire la primirea și repartizarea cererilor la Tribunalul București, mai sus menționat.

Vulnerabilitățile sistemului informatic identificate în plus față de cele din raportul referitor la Tribunalul București sunt:

- în sistemul ECRIS IV interfața de gestionare a completelor de judecată se află în partea de utilizator și nu în cea de administrare a aplicației, astfel încât toate operațiunile referitoare la complete pot fi efectuate de utilizatorul aplicației;
- actul de sesizare a instanței poate fi șters sau modificat ulterior repartizării aleatorii, ceea ce face posibilă schimbarea unei cereri de chemare în judecată cu un alt document și, prin urmare, direcționarea unui dosar către un anumit complet;
- obiectul principal al dosarului poate fi modificat după repartizarea aleatorie. În acest mod unui dosar repartizat către un complet agreeat i se poate modifica obiectul devenind un dosar direcționat;

Termenul repartizat aleatoriu poate fi șters și se procedează la o nouă repartizare, astfel încât există posibilitatea de a se opera mai multe ștergeri până când dosarul este distribuit completului agreeat;

- în dosarele în care se încuviințează un incident procedural referitor la întreg completul (abținere, recuzare, incompatibilitate) este necesară blocarea completului inițial investit pentru ca dosarul să nu fie din nou repartizat acestuia; aceeași situație este aplicabilă și pentru cererile de reexaminare taxă timbru, care se judecă de alt complet decât cel care a stabilit taxa;
- în cadrul procedurii de inițiere a transferului electronic de dosare de la instanța de fond la instanța care judecă în cale de atac, se preiau date și informații care nu sunt utile instanțelor de control judiciar, aspect care presupune intervenția manuală în sistemul informatic pentru ștergerea acestora;
- existența unor limite ale aplicației informatice sub aspectul identificării situațiilor de introducere repetată a unor cereri;
- inexistența în aplicația informatică ECRIS a unui câmp care să permită introducerea orei înregistrării cererilor la instanță sau a orei efectuării anumitor categorii de acte procedurale sau acte procesuale, în situațiile în care dispozițiile procedurale

reglementează cerința efectuării sau înregistrării anumitor categorii de acte în termene procedurale care se calculează pe ore;

- perceperea denaturată în aplicația ECRIS a stocului real de dosare la primul termen deja repartizat, în cazul preschimbării termenelor de judecată, cu consecința repartizării aleatorii a unui număr de dosare peste limita maximă prestabilită.

S-a evidențiat faptul că, prin introducerea în aplicația ECRIS a termenului la care se dispune preschimbarea termenului inițial (data judecării cererii sau preschimbarea din oficiu), dosarul este automat vizualizat în aplicația ECRIS ca „dosar amânat” (în Istoric operații, pct. 3 „Situția dosarelor pe ședințe”).

Acest fapt intervine întrucât dosarul figurează cu mai multe termene, astfel: în cazul respingerii cererii de preschimbare, 2 termene: cel inițial, rezultat prin repartizarea aleatorie și cel la care s-a discutat preschimbarea, iar în cazul cererilor de preschimbare admise, 3 termene (cel inițial, cel la care se discută preschimbarea și cel nou stabilit pentru judecarea cererii), deși, în realitate, dosarul nu a avut un termen de judecată pe fond, ci doar cu privire la un incident ivit, care nu schimbă caracterul lui de dosar la primul termen, cum este corect.

Cu toate acestea, în aplicația ECRIS, dosarul este scăzut automat din numărul dosarelor nou intrate, aferente termenului inițial, cu consecința denaturării stocului real de dosare noi la acel termen, urmată de posibilitatea repartizării aleatorii a unui număr de dosare peste limita maximă prestabilită.

Aceeași situație se constată și în cazul în care cererea de preschimbare este respinsă, întrucât simplul fapt al introducerii în aplicația ECRIS a termenului la care s-a judecat cererea de preschimbare, generează modificarea caracterului de „dosar la primul termen” în acela de „dosar de rol”.

Se evidențiază faptul că această situație s-a ivit la Curtea de Apel Timișoara cu ocazia preschimbării termenului de judecată a unui număr de circa 230 dosare cu prim termen în lunile ianuarie, februarie și martie 2012, la termene din noiembrie 2011. Obiectivul preschimbării termenului la aceste dosare a fost urmat de acela al completării numărului de dosare „extrase” de la termenele respective, prin repartizarea aleatorie a

altora, în compensare, până la atingerea numărului maxim de dosare prestabilit pentru primul termen.

Întrucât cele 230 de dosare preschimbate au rămas în continuare în aplicația ECRIS ca dosare nou intrate la termenele inițiale din ianuarie, februarie și martie 2012, pentru refacerea stocului real de dosare nou intrate prin repartizarea aleatorie, a fost necesar un efort foarte mare pentru gestionarea situației și generarea unui număr mare de procese verbale din care să rezulte în permanență „stocul real” și „stocul vizualizat în aplicația ECRIS”.

Ștergerea din aplicație a termenului inițial, analizată ipotetic pentru rezolvarea situației, nu a fost apreciată ca o soluție tehnică potrivită, în condițiile în care s-ar pierde informația privind repartizarea aleatorie a dosarului pentru primul termen și astfel, ar rămâne înregistrat doar termenul nou stabilit, ca termen generat manual.

În toate situațiile, existența în aplicația ECRIS a mai mult de un termen de judecată alocat unui dosar, generează calitatea dosarului de „dosar aflat pe rol”, astfel cum se poate vedea în raportul privind Situația dosarelor pe ședințe.

Soluționarea, înaintea primului termen de judecată, a incidentelor ivite generează aceeași situație, în sensul că dosarul este transferat în aplicația ECRIS din lista „dosarelor nou intrate” în lista „dosarelor aflate pe rol”, deși sub aspectul judecării pe fond, nu s-a realizat practic nicio dezbatere. Cu toate acestea, din punct de vedere al duratei procesului pe rol, se apreciază că este benefică soluționarea incidentelor procedurale înaintea primului termen de judecată, pentru evitarea amânărilor generate de acest motiv, mai ales când este vorba de dosare pentru care primul termen a fost stabilit la un interval mare de timp.

Redimensionarea numărului de dosare noi, alocate pentru primul termen de judecată, care apare în mod obiectiv necesară în anumite perioade, necesită intervenția prin majorarea, respectiv micșorarea parametrului respectiv la „Detalii despre completul de judecată” și întocmirea proceselor-verbale justificative.

În procedura de repartizare a dosarelor de insolvență la primul termen de judecată a recursurilor, pentru aplicarea corespunzătoare în practică a dispozițiilor din art. 99¹ din Regulament, se întâmpină dificultăți de identificare a „primului recurs” datorită naturii

specifice a procedurii de insolvență, a duratei în timp a acestora, a dispozițiilor din Legea nr. 85/2006 cu privire la regimul acestor dosare, precum și a limitelor aplicației ECRIS. S-au constatat limite ale aplicației ECRIS, care nu identifică dosarele în raport de numele debitorilor, datorită faptului că numele părții (debitor) este introdus inițial de primul utilizator de la tastatură și nu poate fi cunoscut formatul exact al cuvântului sau cuvintelor rădăcină care denumesc partea din dosar și, astfel, aplicația ECRIS dă erori. În cazul dosarelor de insolvență înregistrate anterior pronunțării Hotărârii nr. 614/2008 a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a introdus art. 99¹ alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, și care au mai fost în calea de atac chiar și de mai multe ori, fiind repartizate aleatoriu la diverse complete conform normelor în vigoare de la acel moment, acestea având număr de dosar diferit, este uneori aproape imposibilă identificarea „primului recurs”.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și art. 64 alin. (6) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, aprobat prin Hotărârea nr. 1027/15.11.2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Raportul privind analiza verificărilor efectuate de conducerea instanțelor cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești a fost comunicat tuturor curților de apel la data de 23 octombrie 2013, în vederea formulării unor eventuale obiecții.

Au fost formulate obiecții de către instanțe din raza următoarelor curți de apel: Curtea de Apel Alba-Iulia, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea și Curtea de Apel Suceava ,

La nivelul Curții de Apel Alba-Iulia, au fost formulate obiecții de către Judecătoria Sibiu.

S-a reținut că obiecțiile vizează constatările din Raportul Inspekției Judiciare referitoare la înregistrarea dosarului și, respectiv, anterior primului termen de judecată, de către grefierul de ședință (art. 103 alin. 1¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului

Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare), pentru identificarea cererilor multiple.

Analizând obiecția formulată, se constată că, pe baza informațiilor comunicate de conducerea Judecătoriei Sibiu în cuprinsul propriului raport de verificare, în Raportul Inspecției Judiciare s-a reținut că la Judecătoria Sibiu nu erau efectuate respectivele verificări.

Prin obiecția judecătoriei menționate, s-a susținut că la nivelul ambelor secții ale acesteia se aplică dispozițiile art. 103 alin. 1¹ din Regulament, însă, din proprie eroare, s-a omis menționarea în Raportul întocmit de conducerea instanței ca urmare a verificărilor efectuate, comunicat Inspecției Judiciare, a modalității de implementare a dispozițiilor regulamentare menționate.

Cea de-a doua obiecție formulată de Judecătoria Sibiu nu vizează constatările din cuprinsul Raportului, ci constituie un punct de vedere al conducerii instanței în sensul că repartizarea manuală a cauzelor având ca obiect măsuri preventive nu afectează modalitatea de repartizare a acestor cauze, care sunt repartizate spre soluționare completului desemnat de permanență la serviciul arestări pentru fiecare săptămână.

Punctul de vedere exprimat nu este de natură a contrazice constatările din Raport în sensul că nici la Judecătoria Sibiu, în materia măsurilor preventive, nu se realizează în fapt o repartizare aleatorie a cauzelor.

Secția pentru judecătoria va admite obiecțiile Judecătoriei Sibiu în parte, doar în ce privește constatarea că la nivelul instanței au fost implementate dispozițiile art. 103 alin. 1¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu mențiunea că cele constatate în Raportul Inspecției Judiciare au fost în concordanță cu datele comunicate de instanța menționată.

La nivelul Curții de Apel București, au fost formulate obiecții de către Tribunalul Călărași, Judecătoria Lehliu-Gară, Judecătoria Sectorului 3 București și Judecătoria Sectorului 4 București.

Referitor la obiecțiile formulate de către Tribunalul Călărași la conținutul Raportului Inspecției Judiciare, în ceea ce privește transpunerea cauzelor de la o secție la alta, în cuprinsul raportului s-a reținut că există practici diferite referitoare la înregistrarea

dosarelor, menționându-se ca exemplu practica acestei instanțe, constând în înregistrarea dosarului sub un alt număr unic, pe considerentul că sistemul ECRIS nu permite păstrarea acestuia și repartizarea aleatorie, apreciată ca neconformă dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În obiecțiile formulate, se face precizarea că, la această instanță, înregistrarea dosarelor se face separat pe secții, astfel că se respectă dispozițiile regulamentare invocate.

Analizând conținutul raportului întocmit de echipa de control, stabilită de conducerea Curții de Apel București (pagina 509, pct.15), s-a constatat că nu a fost arătată modalitatea de înregistrare separată, pe secții, a dosarelor, astfel că s-a avut în vedere regula de înregistrare a dosarelor pe instanță, iar nu pe secții, ceea ce a condus la reținerea aspectului contestat în Raportul întocmit de Inspekția Judiciară.

În obiecțiile formulate de Judecătoria Lehliu Gară, s-a făcut referire la constatarea privind dreptul de administrare al grefierilor desemnați cu repartizarea aleatorie a cauzelor. Se susține că cei doi grefieri nu au parolă de administrare, iar în situația în care se aduc modificări în aplicația ECRIS, acestea sunt realizate de specialiștii IT, din cadrul Tribunalului Călărași, care sunt administratori de rețea.

Cu privire atribuțiile stabilite în sarcina persoanelor delegate să efectueze operațiunile de repartizare, în Raportul Inspekției Judiciare s-au avut în vedere constatările echipei de control, stabilite de conducerea Curții de Apel București (pagina 541, pct. 3), conform cărora, la nivelul Judecătoriei Lehliu Gară nu există acte administrative prin care celor doi grefieri delegați să efectueze operațiunile de repartizare aleatorie a cauzelor să li se fi acordat expres dreptul de administrare în programul de repartizare aleatorie prin intermediul aplicației ECRIS, deși cei doi grefieri exercită în fapt acest drept.

Deși normele regulamentare nu prevăd în mod expres conținutul dreptului de administrare în aplicația ECRIS, atribuția de repartizare aleatorie nu include și dreptul de administrare, care presupune posibilitatea efectuării modificărilor de parametrii de repartizare, a înregistrărilor etc., fiind necesar a se stabili, printr-un act decizional emis de conducerea instanței, persoana care exercită acest drept de administrare.

Sub aspectul asocierii parametrilor de repartizare a obiectelor, în Raportul întocmit de Inspekția Judiciară s-a reținut că la Judecătoria Lehliu Gară parametrii de repartizare nu sunt asociați obiectelor și nu sunt introduși în aplicația informatică, atât stabilirea, cât și modificarea acestor parametri efectuându-se de către judecătorul de serviciu.

Faptul că această deficiență a fost remediată, în cursul verificărilor efectuate de echipa de control, stabilită de conducerea Curții de Apel București, prin hotărârea Colegiului de conducere nr. 3/26.04.2013, nu conduce la înlăturarea constatărilor menționate, având în vedere că perioada supusă verificărilor a fost intervalul 1 ianuarie 2012 – 15 februarie 2013.

Secția pentru judecatori apreciază că obiecțiile de mai sus nu sunt întemeiate.

În cadrul obiecțiilor formulate de către Judecătoria Sectorului 3 București la conținutul Raportului Inspekției Judiciare, se susțin următoarele:

1. În ceea ce privește repartizarea aleatorie a cauzelor, se apreciază că, în mod greșit, în cuprinsul raportului s-a reținut, la capitolul Constituirea completelor, modul de întocmire a planificărilor și modul de respectare a dispozițiilor regulamentare referitoare la incidentele procedurale (pagina 10) că la nivelul Judecătoriei Sectorului 3 București „datorită modului de întocmire a planificărilor, activarea ședințelor de judecată în sistemul ECRIS se face lunar, respectiv la două săptămâni, pe măsură ce ședințele configurate nu mai permit repartizarea, procedeu ce este de natură a afecta repartizarea aleatorie a cauzelor, întrucât astfel este limitat și predictibil numărul completelor care intră în procesul de repartizare aleatorie, în funcție de tipul de termen utilizat”.

În obiecțiile formulate, se face precizarea că planificările ședințelor de judecată și a permanențelor au fost efectuate semestrial de președinții celor două secții, civilă și penală, și aprobate de colegiul de conducere, astfel cum s-a menționat și în raportul întocmit ca urmare a verificărilor efectuate.

Se argumentează că:

- în vederea repartizării dosarelor pe ședințe, la nivelul perioadei supuse verificărilor au fost deschise ședințele de judecată pentru câte o lună, ulterior încărcării ședințelor din

lunile anterioare, astfel încât au fost deschise câte două ședințe de judecată pentru fiecare complet, fiecare lună având cel puțin 4 săptămâni;

- intervalul termenului de repartizare asociat fiecărui obiect a fost stabilit astfel încât repartizarea să se poată efectua pe oricare dintre completele care judecă în materia respectivă;

- nu s-a redus în niciun mod plaja de repartizare, cum greșit se reține în raport, fiecare complet având cel puțin două ședințe deschise pe care i se putea repartiza orice dosar, iar măsura deschiderii lunare a ședințelor de judecată a avut o justificare obiectivă: aceea de a încărca la maxim fiecare ședință de judecată, în ce privește complexitatea maximă a dosarelor nou intrate pe ședința de judecată, cu consecința directă a reducerii termenului de repartizare. În mod real, la Judecătoria Sectorului 3 București termenul de repartizare în materie civilă, care la nivelul anului 2009 a ajuns chiar la 11 luni, a fost redus treptat în cursul anilor 2010, 2011 și 2012, iar în anul 2013 acesta nu a mai depășit 3 luni.

Se apreciază astfel că nu a fost afectată repartizarea aleatorie a cauzelor, întrucât pentru fiecare complet au fost deschise permanent cel puțin două ședințe de judecată, iar repartizarea se efectua pe ședințe, nu doar pe complet.

Față de aceste susțineri se constată că, la pagina 10 din Raportul întocmit de Inspekția Judiciară, se reține în legătură cu modul de întocmire a planificărilor în ședințele de judecată, a celor de permanență și a celor privind măsurile preventive, că datele transmise au relevat că au fost respectate dispozițiile regulamentare referitoare la supunerea planificărilor aprobării colegiului de conducere, cu anumite excepții, nominalizând și Judecătoria Sectorului 3 București.

Din prezentarea acestora, se constată că aspectele reținute vizează activarea ședințelor de judecată în sistemul ECRIS, procedeu cu privire la care se reține că efectuându-se pentru câte o lună calendaristică, după încărcarea ședințelor anterioare până la complexitatea maximă, este de natură a afecta repartizarea aleatorie a cauzelor, întrucât astfel este limitat și predictibil numărul completelor care intră în procesul de repartizare aleatorie, în funcție de tipul de termen utilizat.

Deși se justifică aplicarea acestui procedeu prin încărcarea la maxim pe fiecare ședință de judecată, în ce privește complexitatea maximă a dosarelor nou intrate pe

ședința de judecată, cu consecința directă a reducerii termenului de repartizare, se constată că nu este prevăzut de dispozițiile legale și regulamentare în materia repartizării aleatorii.

Datorită limitării perioadei de timp în care se poate face repartizarea, chiar dacă pentru fiecare complet au fost deschise permanent cel puțin două ședințe de judecată, iar repartizarea se efectua pe ședințe, nu doar pe complet, numărul ședințelor de judecată în care puteau fi repartizate cauzele era limitat.

Se are în vedere și faptul că rațiunea realizării planificărilor de permanență, și implicit a planificărilor de ședință, cel puțin semestrial, așa cum rezultă din cuprinsul art. 98 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, este aceea de a asigura o plajă de repartizare care să elimine predictibilitatea completului și a ședinței de judecată căreia îi va reveni cauza spre soluționare.

2. Cu privire la întârzierea în transmiterea dosarelor în calea de atac, se precizează că acestea au existat exclusiv în materie civilă și, în principal, a fost rezultatul unor situații obiective, ce sunt enumerate, iar disfuncțiile ce au existat au fost remediate, astfel că înaintarea dosarelor în căile de atac nu se mai efectuează cu întârziere.

La pagina 16 din Raportul întocmit de Inspekția Judiciară se menționează că „Și la Judecătoria Sectorului 3 București s-au înregistrat întârzieri de aproximativ 75 de zile în transmiterea dosarelor în căile de atac”, aspect reținut pe baza constatărilor echipei de control, stabilită de conducerea Curții de Apel București (pagina 308 pct. 2 lit. f).

Faptul că deficiențele ce au dus la întârzierile constatate au fost remediate, aceasta fiind, de altfel, una din consecințele benefice ale verificărilor efectuate, nu conduce la înlăturarea constatărilor menționate, având în vedere că perioada supusă verificărilor a fost intervalul 1 ianuarie 2012 – 15 februarie 2013.

3. Referitor la măsurile luate prin Hotărârea Colegiului de conducere nr. 29/16.05.2012 în ceea ce privește cererile urgente în materie civilă pe perioada vacanței judecătorești, reluându-se algoritmul reținut, se susține că măsura repartizării ciclice între judecătorii aflați în activitate, în situația în care începând cu luna septembrie judecătorul inițial investit, cât și cel care asigură permanența sunt în concediu de odihnă, nu a avut ca

efect schimbarea judecătorului cauzei, așa cum lasă să se înțeleagă Raportul Inspecției Judiciare nr. 1696/IJ/1128/D1J/2013.

Se precizează faptul că dosarul a rămas în continuare pe completul la care fost repartizat, respectându-se principiul continuității, numai cererea urgentă, care nu putea fi lăsată nesoluționată până la întoarcerea din concediu a președintelui completului căreia i-a fost repartizat dosarul sau a judecătorului care asigura permanența, a fost soluționată de un alt judecător desemnat în mod ciclic.

În cuprinsul raportului, la pagina 15, se reține că a fost semnalată ca și particularitate în ceea ce privește completele constituite pentru vacanța judecătorească, situație constatată de echipa de control, stabilită de conducerea Curții de Apel București, subliniindu-se că „rațiunea planificării de permanență este tocmai de a asigura soluționarea cererilor pentru cazurile de absență motivată din instanță a titularilor, fără a mai fi necesară o altă repartizare” prin prisma dispozițiilor regulamentare care limitează situațiile în care repartizarea se efectuează în mod ciclic, fie că este vorba despre dosare sau cereri urgente formulate în cadrul acestora.

În ceea ce privește susținerile cu privire la modalitatea de repartizare a cererilor având ca obiect reexaminare taxă timbru și reexaminare ajutor public judiciar, formulate în perioada vacanței judecătorești 2012 în dosarele cu termen în luna septembrie sau ulterior acestei luni, se constată că în Raportul întocmit de Inspekția Judiciară nu se fac referiri sub acest aspect.

În raport de aceste aspecte, Secția pentru judecatori apreciază că obiecțiile formulate de Judecătoria Sectorului 3 București sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește obiecțiile formulate de Judecătoria Sectorului 4 București, s-a făcut referire la activarea ședințelor de judecată la un interval de două săptămâni sau o lună, metodă reținută în Raport ca fiind criticabilă întrucât este limitat și predictibil numărul completelor care intră în repartizarea aleatorie.

Conducerea Judecătoriei Sectorului 4 București arată că metoda sus-menționată are avantajul de a permite încărcarea completelor cu puncte de complexitate până la limita maximă sau în apropierea acesteia, având avantajul că permite menținerea unui

termen scurt de repartizare aleatorie în cauzele urgente, asigurând celeritatea în soluționarea acestor cauze.

Totodată, se precizează că activarea ședințelor pe întreg anul prezintă dezavantajul că, prin trecerea fiecărei zile, un nou complet intră în repartizarea aleatorie, acesta neavând dosare repartizate, astfel încât repartizarea aleatorie este mult mai predictibilă întrucât acest complet, lipsit de dosare, este ales de aplicație cu prioritate față de alte complete, întrucât algoritmul de repartizare pe lângă componenta aleatorie ține cont și de încărcătura de dosare nou repartizate a completului respectiv.

În opinia Judecătoriei Sectorului 4 București se impune a fi avut în vedere și faptul că activarea completelor la o perioadă mai mare de două săptămâni sau o lună nu aduce în repartizare complete noi, ci aceleași complete doar că acestea sunt planificate pe o perioada mai lungă de timp, întrucât la momentul actual la Judecătoria Sectorului 4 București funcționează complete cu repetitivitate la două săptămâni, astfel încât și într-o perioada mai mare de o lună tot aceleași complete se regăsesc disponibile pentru repartizarea aleatorie.

Se precizează că, la nivelul Judecătoriei Sectorului 4 București, se utilizează ca bune practici activarea de noi complete anterior atingerii maximului de complexitate și nu în momentul atingerii complexității maxime, astfel încât ipoteza limitării numărului de complete prin atingerea complexității maxime este evitată, nefiind posibilă în fapt previziunea asupra completului la care dosarul poate fi repartizat.

Conducerea Judecătoriei Sectorului 4 București a mai arătat că, în ceea ce privește modul de repartizare aleatorie în cadrul instanței, la nivelul instanței nu s-au înregistrat în perioada supusă controlului plângeri privind modul de repartizare.

Față de aceste susțineri, se constată că, la pagina 10 din Raportul întocmit de Inspekția Judiciară, se reține în legătură cu modul de întocmire a planificărilor în ședințele de judecată, a celor de permanență și a celor privind măsurile preventive, că datele transmise au relevat că au fost respectate dispozițiile regulamentare referitoare la supunerea planificărilor aprobării colegiului de conducere, cu anumite excepții, nominalizând și Judecătoria Sector 4 București.

Ca și în cazul Judecătoriei Sectorului 3 București, se mai apreciază că este limitat și predictibil numărul completelor care intră în procesul de repartizare aleatorie, în funcție de tipul de termen utilizat.

Deși se justifică metoda menționată prin avantajul de a permite încărcarea completelor cu puncte de complexitate până la limita maximă sau în apropierea acesteia, astfel că permite menținerea unui termen scurt de repartizare aleatorie în cauzele urgente, asigurându-se celeritatea, această metodă nu este prevăzută de dispozițiile legale și regulamentare.

Faptul că pe măsura trecerii timpului, în cazul activării ședințelor pe un an de zile, un nou complet intră în repartizarea aleatorie, fără a avea dosare repartizate, astfel încât repartizarea aleatorie este mult mai predictibilă întrucât acest complet, lipsit de dosare, deoarece algoritmul de repartizare pe lângă componenta aleatorie ține cont și de încărcătura de dosare nou repartizate a completului respectiv, este un aspect ce ține de perfectarea sistemului informatic, dar care nu justifică aplicarea unei metode de repartizare aleatorie ce nu este prevăzută de normele regulamentare.

Ipoteza de mai sus vine în contradicție cu susținerea că activarea completelor la o perioadă mai mare de două săptămâni sau o lună nu aduce în repartizare complete noi, ci aceleași complete cu repetitivitate la două săptămâni, astfel încât și într-o perioadă mai mare de o lună tot aceleași complete se regăsesc disponibile pentru repartizarea aleatorie.

Și în această variantă, datorită limitării perioadei de timp în care se poate face repartizarea, chiar dacă activarea de noi complete se face anterior atingerii maximului de complexitate și nu în momentul atingerii complexității maxime, numărul ședințelor de judecată în care pot fi repartizate cauzele este limitat.

Se reține că lipsa de plângeri privind modul de repartizare aleatorie în perioada supusă controlului, potrivit susținerilor făcute de Judecătoria Sectorului 4 București, nu validează metoda de repartizare utilizată, care nu este prevăzută de dispozițiile legale și regulamentare.

În raport de aspectele de mai sus, Secția pentru judecatori apreciază că obiecțiunile formulate nu își găsesc suport probator în constatările și concluziile controlului efectuat.

În ceea ce privește obiecțiile formulate de Judecătoria Craiova, prin președintele Secției penale, se reține că se critică opinia potrivit căreia „se impune a fi analizată oportunitatea aplicării limitative sau prin excepție a dispozițiilor Hotărârii nr. 877/20 august 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, doar în situațiile obiective în care instanțele/secțiile au un număr redus de judecători, insuficient pentru planificarea a cel puțin două complete/zi, precum și în cazul planificării judecătorilor pentru soluționarea cererilor privind măsurile preventive înregistrate în zilele nelucrătoare”.

În justificarea obiecțiilor formulate, se arată că:

- un număr mai mare de judecători specializați în materie penală figurează, de regulă, la instanțele care au în circumscripție mai multe penitenciare, iar față de volumul de muncă, judecătorii sunt insuficienți pentru planificarea a două complete pe zi;
- interpretarea limitativă a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 877/20.08.2013 ar duce la apariția unor situații discriminatorii, în comparație cu judecătorii altor secții și la posibilitatea încălcării dreptului la timp liber, respectiv la viață privată, al celor specializați în materie penală.

Echipa de inspectori, în urma analizei obiecțiilor formulate, consideră că acestea sunt neîntemeiate, pentru următoarele motive:

În primul rând, obiecțiile formulate nu se referă la constatările din raport, ci privesc o propunere formulată de Inspekția Judiciară în urma analizei datelor transmise de către curțile de apel, propunere ce urmează a fi analizată, potrivit competențelor legale, de către Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Pe de altă parte, astfel cum reiese și din concluziile raportului, propunerea Inspekției Judiciare s-a făcut în contextul în care, potrivit datelor transmise de curțile de apel, prin modalitatea de planificare adoptată, respectiv prin configurarea a cel puțin două complete de judecată în materia măsurilor preventive, majoritatea instanțelor au conferit, în gestionarea activității administrative a instanței, prioritate principiului repartizării aleatorii a cauzelor, principiu care este reglementat în art. 11 din Legea nr. 304/2004 republicată și modificată.

Prin urmare, propunerea formulată a fost fundamentată pe constatările mai sus amintite, rezultate din rapoartele de control transmise de curțile de apel și, pe de altă

parte, exprimă poziția constantă a Inspecției Judiciare, cuprinsă în toate rapoartele de control întocmite în materia repartizării aleatorii, potrivit căreia, principiul repartizării aleatorii este realizat atunci când distribuirea are loc între cel puțin două complete de judecată.

În aceste condiții, Secția pentru judecatori apreciază că obiecțiile sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește Curtea de Apel Galați, se reține că, prin adresa nr. 5431/1A/28.10.2013 a acestei instanțe, nu s-au formulat obiecții, ci doar o serie de aprecieri referitoare la propunerile formulate în cuprinsul raportului.

Prin adresa nr. 3998/22/A/2013 emisă de Curtea de Apel Oradea la data de 28.10.2013, au fost înaintate obiecțiile formulate de Tribunalul Bihor, Judecătoria Oradea și Judecătoria Marghita.

Ulterior, prin adresa nr. 3998/22/A/2013 emisă de Curtea de Apel Oradea la data de 30.10.2013, în completarea adresei anterioare, a fost menționată împrejurarea că nu se confirmă afirmația din cuprinsul raportului în sensul că „la instanțele din raza Curții de Apel Oradea s-a constatat că grefierii desemnați cu repartizarea aleatorie au atât dreptul de utilizator, cât și pe cel de administrator al aplicației ECRIS”, întrucât au fost efectuate verificări din care a rezultat că, la toate instanțele, drept de administrare au specialiștii IT.

Verificând obiecțiile formulate, s-a constatat netemeinicia acestora, având în vedere următoarele argumente:

1. Secțiile I civilă și a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalul Bihor au formulat obiecții în legătură cu constatarea, în cuprinsul raportului de control, a existenței unui număr ridicat de modificări în sistemul ECRIS, constând în ștergerea părților sau a unora dintre acestea, în raportul de control menționându-se că, în perioada verificată, s-au efectuat 535 de operațiuni de ștergere părți la Secția a II-a Civilă de contencios administrativ și fiscal și 770 de operațiuni la Secția I Civilă.

Se apreciază că aspectele menționate nu constituie, în fapt, obiecții, ci explicații pentru situația constatată, respectiv justificările prezentate de conducerile judiciare ale secțiilor menționate pentru aspectele constatate. Au fost menționate, exemplificativ, dosarele asociate în materia insolvenței, situații în care la generarea dosarului se preiau

toate părțile din dosarul sursă, fiind necesară ștergerea părților care nu au calitate în dosarul asociat. În dosarele care au același obiect, se copiază părțile, ulterior procedându-se la ștergerea celor care nu sunt comune; în cazul dosarelor trimise în căile de atac se procedează la ștergerea părților care nu sunt participanți și în calea de atac etc.

2. În ceea ce privește obiecțiile formulate de Secția I Civilă a Tribunalului Bihor, referitoare la constatările privind ștergerea dosarului nr. _____ 2012 cu motivarea „eroare parametri repartizare”, acestea sunt apreciate drept neavenite și neîntemeiate.

Cu privire la respectivul dosar, la solicitarea inspectorului judiciar, a fost înaintat procesul verbal justificativ întocmit la data de 11.05.2012, cu următorul conținut:

„Prin prezenta, se constată că din eroare serviciul registratură a introdus greșit materia juridică a dosarului cu nr. de mai sus, în loc de litigii de muncă – obligația de a face (conform rezoluției de la dosar), s-a introdus civil – obligația de a face, situație în care dosarul a fost repartizat aleatoriu pe complet de primă instanță, în loc de litigii de muncă.

După remedierea situației expuse mai sus, prin ștergerea dosarului, dosarul a fost repartizat conform rezoluției de la dosar pe un complet de litigii de muncă.”

Prin obiecțiile formulate, s-a precizat că, din eroare, serviciul registratură a introdus greșit materia juridică a dosarului, în loc de civil/litigii de muncă – obiect obligația de a face (conform rezoluției de la dosar), s-a introdus civil – asigurări sociale – obiect obligația de a face, după care, cu ocazia repartizării aleatorii a fost sesizată eroarea și pentru remedierea situației a fost șters dosarul, introdus din nou și repartizat conform rezoluției de la dosar pe complet și obiect în materia litigiilor de muncă.

Motivarea prezentată a fost apreciată insuficientă și este apreciată neconvingătoare, chiar și după formularea obiecțiilor și justificările prezentate în cadrul acestora.

Din conținutul raportului IJrep, a rezultat că, la data de _____ 2012, s-a procedat la ștergerea dosarului după ce acesta a fost repartizat automat, la ora 12:59:00, completului _____), cu termen de judecată la data de _____ 2012. Așadar, deși inițial dosarul a fost repartizat unui complet specializat în litigii de muncă, _____, și nu unui „complet de primă instanță” – aspect menționat în procesul-verbal justificativ din data de _____.2012, s-a procedat la ștergerea și reintroducerea dosarului care, în aceste

condiții, a fost repartizat, la ora 13:06:00 la un alt complet, specializat tot în litigii de muncă , cu termen de judecată la data de 21.09.2012.

În continuare, după repartizarea dosarului la Completul , din raportările IJrep a rezultat că, la aceeași dată, s-a procedat la o nouă operațiune de ștergere a dosarului și reintroducere a acestuia, dosarul fiind din nou repartizat automat, la ora 13:34:00, completului inițial , cu termen de judecată la data de 18.09.2012, complet care a și procedat la soluționarea cauzei.

Rezultă așadar că cele două operațiuni de ștergere a dosarului, chiar motivate de introducerea greșită a obiectului cererii, nu au justificări pertinente și nici finalitate, având în vedere că dosarul, după ștergerile succesive și repartizarea automată de 3 ori, a fost soluționat de primul complet la care a fost repartizat dosarul, respectiv

3. Referitor la obiecțiile formulate de Judecătoria Marghita, se constată că aspectele menționate nu constituie, în fapt, obiecții la raport, ci explicații punctuale referitoare la anumite constatări, precum și unele justificări ale modului de lucru până la data controlului, iar în ceea ce privește referirile la atribuțiile stabilite în sarcina persoanelor delegate să efectueze repartizarea cauzelor, precum și la persoanele cu drept de administrare, acestea urmează să fie analizate distinct.

4. În ceea ce privește aspectele menționate privind persoanele care au drept de administrare a aplicației ECRIS, la instanțele arondate Curții de Apel Oradea, având în vedere conținutul adreselor nr. 3998/22/A/2013 emise de Curtea de Apel Oradea la datele de 28.10.2013 și 30.10.2013, precum și notele de informare atașate din conținutul cărora rezultă că pentru aplicația ECRIS în cadrul Curții de Apel Oradea și instanțelor arondate, drepturi de administrare au numai specialiștii IT, față de rectificarea datelor comunicate inițial, Secția pentru judecatori apreciază că se impune luarea în considerare a acestui aspect, reținându-se că a intervenit o schimbare a datelor și informațiilor puse la dispoziția Inspecției Judiciare de către conducerile judiciare ale instanțelor menționate, ulterior întocmirii raportului de control.

Secția pentru judecatori mai reține că, prin adresa nr.1504/A/2013, Curtea de Apel Suceava a formulat obiecții în sensul că, în mod greșit, s-a arătat în cuprinsul Raportului faptul că la nivelul Secției I civilă a Curții de Apel Suceava în anul 2012 au funcționat 4

Raportului faptul că la nivelul Secției I civilă a Curții de Apel Suceava în anul 2012 au funcționat 4 complete de judecată care nu au fost avizate de colegiul de conducere al instanței, în realitate constatarea respectivă viza Tribunalul Botoșani, Secția I civilă.

Din verificarea materialelor înaintate de Curtea de Apel Suceava, s-a constatat că aspectul semnalat este real și că, dintr-o simplă eroare de dactilografiere, în loc de Tribunalul Botoșani s-a menționat Curtea de Apel Suceava.

În acest context, s-a procedat la rectificarea respectivei consemnări din cuprinsul raportului de control, astfel că obiecțiunile formulate sunt în prezent lipsite de obiect.

Urmare a analizei verificărilor efectuate de conducerile instanțelor cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești, prin Raportul de control nr. 1696/IJ/1128/DIJ/2013, Inspecția judiciară a formulat următoarele concluzii:

Inspecția Judiciară apreciază că prima concluzie ce se impune în raport de natura și obiectul actului de control menționat este aceea a efectului pozitiv asupra activității de ansamblu a instanțelor judecătorești.

Verificările efectuate, într-o etapă preliminară, de către conducerile judiciare ale instanțelor au condus sau ar fi trebuit să conducă la o evaluare concretă și obiectivă a modului de aplicare de către fiecare instanță a dispozițiilor regulamentare referitoare la repartizarea aleatorie, precum și a modului de utilizare a aplicației informatice.

Un prim efect pozitiv a constat, în multe situații, în remedierea imediată a anumitor deficiențe, precum și în uniformizarea procedurilor sau în extinderea bunelor practici identificate la anumite instanțe.

De asemenea, rapoartele informatice IJrep au reprezentat un instrument util pus la dispoziția persoanelor desemnate să efectueze verificările, care poate fi valorificat și în viitor, constituind totodată și un important instrument de prevenție prin accesibilitatea informațiilor care prezintă interes în ceea ce privește modalitatea de utilizare a aplicației informatice ECRIS și de realizare a repartizării cauzelor, precum și prin posibilitatea conferită președinților instanțelor/secțiilor de a efectua verificări periodice sub acest aspect și de a identifica eventuale intervenții nejustificate.

În ceea ce privește obiectul controlului, din analiza actelor de control întocmite de conducerile judiciare ale instanțelor, a rezultat respectarea dispozițiilor legale referitoare la repartizarea aleatorie a cererilor, situațiile contrare fiind în număr redus și determinate, în mare parte, de deficiențe de ordin organizatoric sau de un mod defectuos de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu de către personalul auxiliar.

Nu au fost identificate, de către conducerile instanțelor, situații de viciere a procesului de repartizare aleatorie a cauzelor, însă au fost semnalate anumite vulnerabilități ale sistemului de repartizare aleatorie, aspectele prezentate având o importanță deosebită dat fiind că provin de la persoanele responsabile sau care efectuează concret activitatea de repartizare aleatorie.

În urma analizei realizate de către inspectorii judiciari, s-a apreciat și s-a propus efectuarea de verificări directe doar la un număr redus de instanțe, stabilirea acestora fiind realizată în funcție de natura și consecințele deficiențelor constatate și în raport de modalitatea concretă de lucru adoptată în cadrul instanței respective.

Din acest punct de vedere, se precizează că, deși s-a constatat în cazul mai multor instanțe faptul că, în perioada de referință, tipurile de termen utilizate nu au fost asociate obiectelor cererilor și nu au fost introduse în aplicația ECRIS pentru a fi preluate automat de sistem, situație ce ar putea constitui o premisă pentru vicierea repartizării aleatorii, dat fiind numărul mare al instanțelor aflate în această situație, s-a apreciat că nu se impun verificări directe decât în cazurile în care această omisiune se coroborează și cu alte disfuncționalități.

Față de cele expuse, având în vedere constatările conducerilor instanțelor ca urmare a verificărilor efectuate cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești, precum și concluziile și propunerile Inspecției Judiciare din Raportul de control nr. 1696/IJ/1128/DIJ/2013, în temeiul dispozițiilor art. 75 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea, după caz, majoritatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Însușirea conținutului răspunsului Inspecției Judiciare la obiecțiile formulate de Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea și Curtea de Apel Suceava în legătură cu Raportul privind analiza verificărilor efectuate de conducerile instanțelor cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești.

Art.2 - Aprobarea conținutului Raportului Inspecției Judiciare nr. 1696/IJ/1128/DIJ/2013 privind analiza verificărilor efectuate de conducerile instanțelor cu privire la respectarea dispozițiilor legale referitoare la primirea și repartizarea aleatorie a actelor de sesizare a instanțelor judecătorești, precum și măsurile propuse în cuprinsul Raportului.

Art.3 - Aprobarea următoarelor măsuri din cuprinsul Raportului:

1. Asocierea de către toate instanțele a parametrilor de repartizare pentru fiecare obiect, indiferent de materie, și introducerea acestora în aplicația informatică, în vederea generării lor automate.
2. Dispunerea de către conducerile instanțelor a unor măsuri corespunzătoare în vederea întocmirii planificărilor ședințelor de judecată astfel încât, în situația actelor de sesizare care nu au caracter urgent, în procesul de repartizare să fie incluse cât mai multe complete dintre cele care funcționează la instanță în materia vizată de actul de sesizare.
3. Luarea de către conducerile instanțelor a măsurilor necesare în vederea respectării dispozițiilor art.95 alin.(9) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în sensul întocmirii unor procese verbale (pe suport de hârtie sau în sistemul informatic), care să descrie într-o manieră explicită motivele ce au determinat orice intervenție în sistemul informatic la repartizarea aleatorie sau în legătură cu aceasta.
4. Luarea măsurilor necesare de către persoanele și organele cu atribuții de conducere de la toate instanțele, în vederea unificării practicilor administrative în ceea ce privește:

- a) reînregistrarea dosarelor transpuse de la o secție la alta sau a dosarelor casate cu trimitere spre rejudecare, cu respectarea regulii păstrării numărului unic de dosar;
 - b) evidențierea ordinii înregistrării actelor și a modalității de repartizare a dosarelor (printr-o singură operațiune sau dosar cu dosar), în funcție de materie, de stadiul procesual și de specificul fiecărei instanțe;
 - c) stabilirea situațiilor ce constituie motive obiective, potrivit dispozițiilor art.93 alin.(21) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, pentru înregistrarea cererilor în sistemul ECRIS, a doua zi după ce primesc dată certă.
5. Efectuarea demersurilor pentru actualizarea de către specialiștii IT din cadrul instanțelor a rapoartelor IJrep și punerea acestora la dispoziția conducerilor judiciare ale instanțelor, pentru efectuarea unor verificări periodice cu privire la modul de utilizare a aplicației.

Art.4 - În ceea ce privește propunerea Inspecției Judiciare de sesizare a Direcției legislație, documentare și contencios, vizând art. 99 alin. (3) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în sensul prevederii modalității în care se procedează în cazul în care o cerere este înregistrată greșit cu stadiul procesual fond, în loc de stadiul procesual apel/recurs sau cu stadiul procesual apel/recurs în loc de stadiul procesual fond, se constată că, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 79/2014 s-a modificat Regulamentul, fiind introdus, în acest, sens, alin. (3¹) la art.99.

Art.5 - În ceea ce privește propunerea Inspecției Judiciare de sesizare a Direcției legislație, documentare și contencios, vizând art. 99 alin. (5) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în sensul reglementării priorității criteriului nominal al titularului și membrilor completului, pentru desemnarea completului căruia urmează a i se repartiza cauza în urma repunerii pe rol sau a formulării unei cereri de îndreptare eroare materială sau completare dispozitiv, se constată că, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1080/2013 s-a modificat Regulamentul, în sensul modificării alin.(5) și al introducerii alin.(5¹) – (5³) la art.99.

Art.6 - Sesizarea Direcției legislație, documentare și contencios pentru a analiza necesitatea completării unor dispoziții din Regulamentul de ordine interioară al

instanțelor judecătorești, după cum urmează:

- Art. 99¹ alin. (2), în sensul introducerii unei reglementări referitoare la modul de înregistrare a căilor extraordinare de atac declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul sindic;
- Art. 99 alin. (11), în sensul prevederii că repartizarea ciclică a cauzelor în cazul desființării unui complet să se efectueze printr-o singură operațiune.

Art.7 - Comunicarea măsurilor adoptate prin prezenta hotărâre către toate curțile de apel.

Art.8 - Transmiterea de către curțile de apel către Inspekția Judiciară, în termen de 6 luni, a stadiului implementării măsurilor adoptate prin prezenta hotărâre, urmând ca, după centralizarea datelor, Inspekția Judiciară să comunice Secției pentru judecători stadiul implementării.

Art.9 - Prezenta hotărâre se comunică Inspekției Judiciare, în vederea aducerii la îndeplinire a măsurilor dispuse de Secția pentru judecători.

Data în București, la data de 28 ianuarie 2014

Președinte,

Judecător dr. Adrian BORDEA

